

'હસ્તાક્ષરનું અક્ષયપાત્ર'નાં ૬૮ ગ્રંથોમાંથી ઉદ્ધૃત કરેલ
શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રની અનુપ્રેક્ષાઓનો સંપૂટ
પરમ ભદ્રંકર શ્રી નવકાર

॥ ૬ ॥

પ. પૂ. પંચ્યાસ શ્રી ભદ્રંકરવિજયજી ગણિવર્ધ
સંકલન : પંચ્યાસ વજસેનવિજય * આચાર્ય હેમપ્રભસૂરિ

'નમરો' પદમાં રહેલા અપ્તક્રિયા

'નમરો' એ વિસ્મય, પુલક અને પ્રવેદસ્વરૂપ છે.
લવલવનો સૂચક પદ્ધતિ 'નમરો' પદ છે.

'નમરો' પદે શાન્તિ, ગુણિ અને પુણિ મળે છે.

'નમરો' પદમાં ભક્તિ, વૈરાગ્ય અને શબ્દ - ત્રહિ મ
સૂચક રહેલાં છે. આ નમરુદ્ધાર મલાંત્ર ચં નવનમાં
ઉત્તમ પરિવર્તન આહવાન સવશ્રીષ્ટ મલાંત્ર છે.

સાત અક્ષરનો મંત્ર 'નમરો અરિહંતાણાં'

આ મંત્ર મોક્ષપાત્રિ માટે સર્વાશિરોમહા મંત્ર ક્ષેત્રો છે,
ઉપર તે સહસ્રમુક્તિનો મંત્ર છે.

પરમ પૂજ્ય સકલાગમરહસ્યવેદી

આચાર્યદેવ શ્રીમદ્વિજય દાનસૂરીશ્વરજી મહારાજાના શિષ્યરત્ન

પરમ પૂજ્ય કર્મસાહિત્ય નિષ્ણાંત

આચાર્યદેવ શ્રીમદ્વિજય પ્રેમસૂરીશ્વરજી મહારાજાના શિષ્યરત્ન

પરમ પૂજ્ય કલિકાલકલ્પતરૂ

આચાર્યદેવ શ્રીમદ્વિજય રામચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજાના શિષ્યરત્ન

પરમ પૂજ્ય અધ્યાત્મયોગી

પંચાસપ્રવરશ્રી ભદ્રંકરવિજયજી ગણિવર્ય

॥ श्री शिवंकराय चंद्रकराय नमोनमः ॥

परम पूज्य पंन्यासश्री लद्दंकरविजयल गणिवर्य महाराज

मयि लडुपं सौड्हं ।

परमात्मानुं डुप भाराभां छे अने ते न डुं छुं.

आगमन : संवत १९५९ ने आगशर सुद त्रीन (०.स.१९०२)
उड्वर्गमन : संवत २०३६ ने वैशाख सुद चौदस (०.स.१९८०)

ગર્ભ કારિદંતાણી
ગર્ભ શિક્ષાણી
ગર્ભો આપરિચાણી
ગર્ભો કુલજ્ઞાચાણી
ગર્ભો લોહ સ્વસ્થાદૃષ્ટાણી
લક્ષ્મી પંચ ગણુક્કારો
સ્વ પાલપુણાસ્વા
વંગાલાણી ય સ્વલેક્ષિ
પદ્મિ હવદ વંગાલ

આ QR Code ઉપર મોબાઇલથી સ્કેન કરતાં જ
આપને 'હસ્તાક્ષર થીમ સોંગ' સાંભળવા મળશે.

'હસ્તાક્ષરનું અક્ષયપાત્ર'નાં ૬૮ ગ્રંથોમાંથી ઉદ્ધૃત કરેલ
શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રની અનુપ્રેક્ષાઓનો સંપૂર્ણ

પરમ ભદ્રંકર શ્રી નવકાર

॥ ૬ ॥

પ. પૂ. પંચાસ શ્રી ભદ્રંકરવિજયજી ગણિવર્ય

સંકલન : પંચાસ વજ્રસેનવિજય * આચાર્ય હેમપ્રભસૂરિ

❑ PARAM BHADRANKAR SHRI NAVKAR

Personal Diaries comprising of Divine thoughts regarding Shri Navkar Mahamantra and experiences of Panyashshri Bhadrakar Vijayji Maharaj.

❑ VOLUME - 6

Year 2023 • संवत् २०७९ • 500 Copies / 124 Pages • For Private Circulation only.

❑ PUBLISHER

© Shri Bhadrakar Gyandeepak Public Charitable Trust
Mumbai / Vadodara / Rajkot

team@mindfiesta.com

❑ SPONSOR

❑ ENHANCED & DESIGNED BY

Bharti Deepak Mehta
Fiesta Studios
Pattani Bldg., M.G.Road, Rajkot - 1.
bharti@mindfiesta.com
+91 98252 15500

❑ eBOOKS AVAILABLE AT

- www.bhadrakar.com
- www.navkarday.com
- Amazon Kindle
- Telegram : HastaksharNuAkshayPatra

શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રના
૬૮ અક્ષરો એટલે આત્માને
અક્ષયપદ આપનાર મંત્રાક્ષરો!

પરમ કૃપાળુ પરમાત્માના શુભ ભાવોથી ભાવિતાત્મા અધ્યાત્મયોગસંપન્ન પરમ પૂજ્ય પંન્યાસપ્રવરશ્રી ભદ્રંકરવિજયજી ગણિવર્યશ્રીએ નમસ્કાર મહામંત્ર ઉપર જે અનુપ્રેક્ષાઓ કરી છે, તે અદ્વિતીય છે, જે વાંચન-ચિંતન-મનન કરવા મળી છે, તો જોઈએ એક ચિંતન, જે ભાવો નમસ્કાર મહામંત્રના સ્વાધ્યાયથી જ અનુભવી શકાય:

‘ભૂત, વર્તમાન અને ભવિષ્યકાળમાં જે જીવો સંસાર કે મોક્ષના સુખ પામ્યા છે, પામે છે અને પામશે, તેની પાછળ તીર્થંકર પરમાત્માની પુણ્યપ્રકૃતિ તથા તેનું ઉપાર્જન કરાવનાર પરોપકારવૃત્તિ તથા તેના કારણરૂપે કૃતજ્ઞતાભાવ જ કારણભૂત છે. કૃતજ્ઞતાગુણથી ફલિત પરોપકારભાવ જ્યાં વર્તે છે, ત્યાં તીર્થંકરત્વ જ ગુણરૂપે કાર્ય કરે છે. તત્પત્ત: કૃતજ્ઞતા અને પરોપકારભાવ જ તીર્થંકરત્વ છે અને તેનાથી જ પુણ્યાનુબંધી પુણ્ય તથા તેનાં ફલસ્વરૂપ સંસાર ને મોક્ષના અવ્યાબાધ સુખ રહેલાં છે. એટલે સર્વે તીર્થંકરહેવના ધર્મનો અને જિનેશ્વરહેવના શાસનનો જ પ્રભાવ અવિચ્છિન્નપણે વર્તી રહ્યો છે.’ આવા અપૂર્વ ભાવોથી ભરપૂર આ નાનકડી આવૃત્તિ માટે કૃતજ્ઞા છીએ ગુરૂભગવંતના ભક્તાત્મા સી.કે.મહેતાના, જેમણે આ સંપૂર્ણ ગ્રંથાવલીનો પરમ આદર સહ આર્થિક લાભ લીધો છે અને આ ભાવોને ગ્રંથસ્થ કરવાનો શ્રમ લઈ અમારા ભારતીયેન દિપકભાઈ મહેતા આ અનુપમ ગંગોત્રીનું સાનંદ અવતરણ કરાવી રહ્યાં છે, જેના ૯ જેટલાં ભાગ થશે. હવે તો મહામંત્રનું શરણું એ જ કલ્યાણ!

આ. મનમોહનસુરિ
દુમપ્રભ દિ .

श्री शकुंतला आठिताथाय नमः

श्री गीतराजु वेगीलाथाय नमः

श्री शंभुवरा पार्श्वलाथाय नमः

નવક્રીર મહામંત્ર સમજાવે છે કે:

જ્યદ સ્મિત મિત્ર સ્મિત મિત્ર સ્મિત જ્યદ છે. જ્યદમાં સુતારૂપે મિત્રપણું હતું, તે જ મિત્રોસ્વરૂપમાં ઝટક થય્યું છે. જે મૂળમાં હતું, તે જ છેલ્લે રૂબરૂમાં આવવાને પ્રગટ થય્યું છે. આ પ્રમાણે અપેક્ષાઓ મૂળને સ્મિત રૂબરૂને સંતોષ માનનાર માત્મા ઘણા સુલેખાઈશ પરીત્યાગું સ્વરૂપ પ્રકટ કરી શકે છે.

નવક્રીરશ્ચ ચેલો અંગુલય થયદ છે કે પ્રભુ ભક્ષી:

(૧) ચક્ર વડે સામે દોખાતાં લીધ.

(૨) હૃદયમાં પ્રવેશ કરતાં લીધ.

(૩) મધ્યર આભાષ કરતાં લીધ.

(૪) સર્વ અંગોમાં અંગુલવાતાં લીધ.

(૫) તન્મયતાને પાપા જતાં લીધ.

શુદ્ધે પ્રતીતિધરને ધ્યેયશ્ચ - ધ્યાનના બાળે આ મિત્રોસ્વરૂપું મિત્ર હૃદયમાં પ્રવેશ અંગુલવાય છે.

અરિહંતને જે ભક્ષી છે,

ક્રૂર્ય - ગુહુ - પદ્મચિદ્ તે માત્માને ભક્ષી છે.

ગણતરીના યૂલિયાના પદોનો રહસ્યાર્થ

અરિહંતાદ પંચ પરમશિશ્યોમાં ત્રીજા મહુદ અને ત્રીજા
દ્વિગ વડે આત્માનો દ્રવ્ય અને ભવ્યસંતમિ થવાથી
પાપનો આરુપ અટકી ભય છે. એ યૂલિયાના પ્રથમ જે
પદોમાં દર્શાવેલું ફલ છે અને આત્મામાં પરમશિશ્યોનો
દ્રવ્ય અને ભવ્યસંતમિ થવાથી યૂલિયાના છટલાં જે
ચરહીમાં ફેલેલું સ્વેદું પ્રધાનભંગાવના ભાગરૂપી ફલ છે.
આત્મામાં પરમશિશ્યોનો દ્રવ્યસંતમિ સંટલ દ્રવ્યથી
સમાનતા અને ભવ્યસંતમિ સંટલ ભવ્યથી સમાનતા.

શિષ્યે ભાગવંતોના મિષ્ટિયતા

ક્રમણ તરવંધો પાહાણી સપાટી ઉપર મિષ્ટિયના ભેદ
પડ્યો રહે છે, લાધ-પગ પઘડતો નહીં, એનો અર્થ એ નહીં
કે તે ત્રાંધ ન ફરતો નહીં. તે પુરુષાર્થ એટલી સૂક્ષ્મ
પ્રકારનો લીધ છે કે ભક્ષી સ્થૂલ આખાર ન ગુપાવા દે છે.

‘પુરુષાર્થ’ સંટલ આ ભાવની ગદ્ગતા,
નિરાભિમાનતા, સ્વાત્મ વિરુર્વનશાલતા.

દર્શનધ્યાનનાં ચાર પાયા

નિંજા, પ્રવૃત્તિ, તરુણા, માધ્યસ્થ્ય.

ઘાતીત્રિવિલિત તે અરિલંત, આઠ ત્રિવિલિત તે શિલ્ક,
પંચાસુવરલિત તે સાર્ધ અને ૧૮ પાપસ્થાનરલિત તે દર્શન.
નપરચાર મંચનો ધ્યાતા જ્ઞેયે પંચપરમહિજું ધ્યાન કરે,
ત્યારે પ્રથમ તેને ગ્રાહ્ય સમાપત્તિ થય્ય છે, પછી
ગ્રાહ્ય સમાપત્તિ અને છેલ્લે ગૃહિત સમાપત્તિ થય્ય છે.

એક 'નવો અરિલંતાણી' પદમાં પણ એ રીતે
ગૃહિત, ગ્રાહ્ય અને ગ્રાહ્ય સમાપત્તિ ઘટાવા શકાય છે.

'હૃસ્તે પંચ નમુક્કારી' એ પદોદી
ધ્યાતા ધ્યાનાલેશમાં આવે છે, તેની પાપનાશ થય્ય છે,
પછી જ્ઞેયે ધ્યેયાલેશમાં આવે છે,
ત્યારે સર્વ મંગલોમાં પ્રધાન મંગલ સ્વરૂપ જન્મે છે.

પ્રથમ થયેલા પાંચ પદોના નપરચારી ફેલાવા છે,
છઠ્ઠા પદ વડે ધ્યાન સુદૃઢ જન્મે છે અને
છેલ્લે નવમા પદમાં તો સમાધિ સ્વસ્થા સુસ્થાવા છે.

નવકીર મંત્ર શેનો જ્ઞેલી છે?

V.V. Jamb.

સૂક્તિ યે માગ છે.

આચાર્યાદિ ત્રુણ પદ્ધે એ કાર છે અને
પ્રથમ જે પદ્ધે એ સાર છે.

એ રીતે માગ, કાર અને સાર -

એ ત્રુણ માળને નવકીર મંત્ર જ્ઞેલી છે.

માગ = ધર્મ, કાર = ગરૂ, સાર = દેવ.

નવકીર મંત્ર અને સેગ

નવકીર મંત્રના પ્રથમ પાંચ પદ્ધે દેવશ્ચ જંધાય છે,

પછીના જે પદ્ધે વડે ધ્યાન ધર્ય છે અને

છેત્તના જે પદ્ધે વડે સમાધિ અનુલવાય છે.

નવે પદ્ધે માળને ત્રુણના સેકતારૂપ સમાપત્તિ ધર્ય છે.

એ સમાપત્તિ વડે આપત્તિ પછી સંપત્તિ અનુલવાય છે.

વિષદપ્રતિભાસુ = પ્રથમ પાંચ પદ્ધે.

આત્મપરિહૃતિમત્ = છત્તું તકા સ્વાત્મું પદ.

તત્પસંવેદન = આઠમું તકા, નવમું પદ.

ગવર્ધારના પ્રથમ પાંચ પદો નૈઋત્યસંગ્રહનો વિષય છે, પછીના જે પદો સ્વભૂત ગદ્યનો વિષય છે અને ઇત્યાદિ જે પદો શબ્દાદિ ત્રણ ગદ્યનો વિષય બનીને પ્રથમ - સર્વોત્કૃષ્ટ મંગલ થાય છે, ત્યાર પછી મળીને પ્રમણ્ણનો વિષય બને છે. સમગ્રયું એ સાળ, મૂળયું એ દશન અને આચરયું એ ચારિત્ર - ત્રણ મૂળ થાય છે.

આગળ દેશિએ ગપરકાર મલામંમમાં

વિનયગુણું પાલન છે અને વિનય એ દર્શવૃક્ષના મૂળું સિંચન છે તથા દર્શનગારના પ્રવેશનું દ્વાર છે. તે દર્શપ્રાસાદ અને દર્શનલેલનો મળખૂલ પાત્રો છે.

મંમદેશિએ ગપરકારના વર્ણ

પરમ ચરિત્ર છે, ચરિત્ર મુદ્દાઓના મુખમાંથી નીકળેલા છે અને પરમ ચરિત્ર એવા પરમંચિ પદને પદાડનારા છે.

‘મારું સત્ક સ્વરૂપ શું છે ? મારું કર્તવ્ય શું છે ?’

આ ભાવનાની વારંવાર વિચારણા કરવાથી સમગ્રાત્મના અને ચારિત્રનો ઉદય થાય છે.

ગપરફાર મલામંત્રના ભાવના

ગપરફાર મલામંત્રના આરાધના અશિન્ત્ય પ્રભાવશાળી છે.
તમાં ધર્મપ્રશંસા અને ધર્મપ્રશંસાના પહુ પ્રશંસા છે.

ધર્મપ્રશંસા તે જોધિ છે અને

ધર્મપ્રશંસાના પહુ પ્રશંસા તે જોધિગણ છે.

ગપરફાર મંત્ર વડે વિનયગુણું પાલન થવુ છે તથા
સંયમ - તપધર્મને આરાધનારાઓં જાણાન થવુ છે.
ગપરફાર મલામંત્ર વડે રત્નત્રયધરીના ભક્તિ અને
સંસ્કારના ત્યાગીઓં જાણાન થવુ છે.

ગપરફાર ગપરફાર મલામંત્ર વડે મોક્ષ, મોક્ષમાગ ઉપરાંત
મોક્ષમાગના આરાધકો પ્રત્યે આદર કેવલાય છે અને
સંસ્કાર, સંસ્કારના રુગ્ર અને તે રુગ્રના પહુ રુગ્રઓ
પ્રત્યે અનાદર અકરિ ઉપરિ કેવલાય છે.

રામચંદ્રશક્તિની પ્રાપ્તિ ભવચરવામાં અતિ દુર્લભ છે,
તેજું અમરુ સધન ગપરફાર મલામંત્રના આરાધના છે.
ગપરફાર એ રાજા, ક્રિયા અને ભક્તિનો સમુચ્ચ છે.

આ ગમસ્કાર મલાંચનું સ્મરણ સૌ પ્રથમ શા માટે?

આ ગમસ્કાર મલાંચ પ્રથમ મંગલ છે માટે.

પરમીષ્ટિ ભગવાંતોને ગમન કરવાની મુખ્ય રુચ એ છે કે ગમનામાં જે ગુણ પ્રકર્યાં છે, તેવા જ ગુણ પીતાનામાં અપ્રગટપણે રહેલાં છે, તેને ભવ્યસ્થિતિ દિદિપ્તવત્ ગમન કરતાં પોતાનામાં તે ગુણ પ્રકટ થાય.

એક મજુબ નેન જામ મજુબને ગમે છે, ત્યારે તે મજુબમાં રહેલા માત્ર આકૃતિને ગમતો નથી, પરંતુ તે આકૃતિના પાછલ રહેલાં ગુણને ગમે છે, તેમ ગુણવાન મુદ્દાના ગમસ્કારમાં પણ તિમ્બા

ગામ અને આકૃતિ કરા તિમ્બામાં રહેલ સ્વતંત્રતા, શીલા, કામચ્છ આદિને ગમવામાં આવી છે. પંચ પરમીષ્ટિમાં સમત્યભવ્ય પ્રહાપિણે વિસ્ફેલી છે અને પીતાનામાં તે અવિસ્ફિત છે, તેને પ્રહાપિણે રક્ષક કરવા માટે તેમનું અવલંબન લઈને પંચ પરમીષ્ટિ ગમસ્કારની ક્રિયા કરાય છે.

ગપરકાર હલાંમંત્રું સતત સ્મરણ

ગપરીશ્વરી ઉત્કૃષ્ઠ સ્થાને જિરાજમાન પંચપરમાષ્ટિઓને
ગમન કરતી વખતે તમના જ્યાં જ ગુહ્ય પ્રકર કરવાની
લાલના પુષ્પ થાય છે, તેમ પાપદૃતિઓનો નાશ અને
મંગલલાલોના ઉત્પત્તિ થાય છે, પરિહાર સંસારના
ત્રિવિધ તાપોદિ ત્રિવિધ અને અવ્યભાષ - અનંત - અકુદ
સુખોના પ્રાપ્તિ થાય છે. કારણનો નાશ થાય તાર્કનો નાશ
સલજ વને છે. સર્વ પ્રકારનાં ડુઃખોનું કારણ પાપ છે.
પાપના નાશદિ ડુઃખનો પહુલ સંપૂર્ણ નાશ થાય છે.

શુદ્ધ ઉચ્ચાર, શુદ્ધ વિચાર અને શુદ્ધ લાલ -

સ્મર ત્રિવિધ વિદિદિ થયું ગપરકાર હલાંમંત્રું સ્મરણ
સંવેદનાત્મક અને લાલાત્મક રાજ જન્માવા સંપૂર્ણ
ડુઃખોનો સર્વદિ, નાશ કરે છે, સર્વ પાપનો નાશ કરીને
સર્વ પ્રકારના મંગલો, પુહ્યો, સુખોને પ્રાપ્ત કરાવે છે.

તે supreme felicity or bliss or
highest happiness પ્રાપ્ત કરાવે છે.

નવક્રીરણા સંવ્યક્ષિ વજુષ્ઠનનાં ઉત્તમોત્તમ
સાધક એવું Summam Bonum પ્રાપ્ત થાય છે.
પાંચ મણ - આદર્શ આત્માઓનું સ્મરણ, મનન, ચિંતન,
નિદિધાસન અને ધ્યાન આત્મરાખ્યના પ્રાપ્તિ માર્ગ છે.
સાધક અલ્પરા છે, સાધક સર્વરા છે. રાજા ઉલ્લાસી છે.
સાધક - સાધકમાં તદ્દાવત માત્ર ગુહ્યિના વિસ્મારમાં છે.

શાંતના ઉચ્ચારણના સાર્થ અર્થનો વિચાર થાય,
તો જ ભક્તમાં પ્રવેશ થઈ શકે છે.

શાંત એ ચત્પત્ત છે, ચત્ત એ ફલત્ત છે.

તેમ ચત્પત્તના ફલત્ત સાર્થ અર્થઠાવાઈ પ્રકારના તદ્દાવતરૂપે
જાણ સારી છે, તેમ વ્યંજન મંટલ શુદ્ધ શાંત,
ચર્ચ મંટલ શુદ્ધ પદાર્થ અને તદ્દાવત મંટલ
તે બન્નેના સંબંધે પ્રગટ થતો વિચાર - એ ત્રણ
મંત્ર થવાઈ ઉદાદલાભ રૂપ પ્રકાર પ્રગટ થાય છે.
સતત સ્મરણ, સંવન, આરાધન મર્યા વડે નમનામાં
રહેલાં ગુહ્યિ નમનામાં શને: શને: પ્રગટ થતાં ભાય છે.

સવચ્છિષ્ઠ દિવ્યજ્ઞાના પાંચે પરમચ્છિષ્ઠ ભાગાંતો છે,
આ દિવ્યજ્ઞાનો પ્રત્યેનો આદિજન્મ અથવા અનાદર
એ અપ્રેમ અને કૃષ્ણભાવનું ચિહ્ન છે.

દિવ્યપ્રેમ અને દિવ્યજ્ઞાના - ઉભય પ્રત્યે દર્શાવાતો
પ્રેમ એ ગવત્રીર છે, તેમ પંચ ગમરજ્ઞાર પ્રત્યેનો આદર
સર્વ ભવોનો રક્ષક છે તથા સર્વ સુખોનો ઉત્પાદક છે.
જ્યારે તેના પ્રત્યેનો અનાદર સ્વસુખનો જ ભક્ષક છે,
તેમ સર્વના સ્વપ્ન ખાટે અને પીતાળના સ્વપ્ન ખાટે પહુલ
આ ગમરજ્ઞાર મહામંત્રની આરાધના અનિવાર્ય છે.

વિશિષ્ટ ગુરુપાત્ર વ્યક્તિવધવ્યક ધરો પહુલ
શુભ અધ્યવસાય મહાકૃપાને આપનારી થાય છે.

ગવત્રીરના ૬૮ અક્ષરોને ત્રાજવાના મંત્ર પલ્લામાં મૂકાય
અને સમગ્ર દિવ્યના અન્ય પદાર્થોને જાળ પલ્લામાં
મૂકાય, તો પહુલ ગવત્રીરના અક્ષરોનું પલ્લું નીચું જ રહે.

ગવત્રીરના ૬૮ અક્ષરો = અરિહંતોનો શાશ્વત શિવદેહ.
આ અક્ષરદેહની આરાધના બંધે શું પ્રાપ્ત જ થાય?

પ્રથમ પદમાં રહેલાં અરિંતના પ્રથમ અક્ષર 'અ' ની
તુલનામાં પછી વિષયના સમગ્ર પદાક્ષી ન આવે શકે,
ત્રેપકે તે ક્ષ અરિંતનો 'અ' છે.

ગામમાં સત્ત્વ છે, ગમસ્કારમાં તત્ત્વ છે.

ગમસ્કાર દ્વેરા નમસ્ક્રીમ અને ગમસ્કારક્ષર્તા વચ્ચે
રહેલાં ઝવણાર્થે મલ્લ માંતરનો રચાતાર છે અને
ઝવણાર્થે લેશમાત્ર માંતર નહિ, તેનો પછી રચાતાર છે.

નમસ્ક્રીમ અને ગમસ્કારક્ષર્તાને બેડગાર ગમસ્કાર છે.

સ્વાવષયક ડુઃખક્રૌષ અને સુખરાગ તબીને જ્યારે

સર્વાવષયક જન્મે છે, ત્યારે તે લવણમહુજું કારણ મટી

લવણરચને ઈચ્છાર થાય છે. ડુઃખક્રૌષ કે સુખરાગ તબી

શક્તાઈ નહિ પછી સ્વમાંઈ સર્વમાં વાળી શકાય છે.

રાગક્રૌષને માત્ર ખરાબ માનવાઈ તેનો માંત્ર આવતો નહિ

તેનો વિષય પલટવાઈ, અપ્રશસ્ત ઉષ્ઠર્થે પ્રશસ્તામાં

લઈ જવાઈ તેનો સ્વરૂપપણે માંત્ર લાવા શકાય છે.

સ્વાવષયક ભાગાહી સર્વને છે તથા અનાદિવાઈ છે.

શ્રી ગણદ્વાર મંત્ર એ

પંચ પરમજિ ભગવંતોના શબ્દમય પ્રતિમા છે.

'વલ્લભાં સર્વ ભવો રૂપા પાત્રી'

એ લક્ષ્મીના રૂપના સહસ્રાંશુ મુક્તિ દેવાનો માર્ગ છે.
ગણદ્વારગ્રંથક શ્વાસોચ્છવાસની ગતિ નિયમિત થઈ ભગ

સ્વને સહસ્રાંશુ સ્વાભાવિત બને છે.

સહસ્રાંશુ, ઘણા, ઘણા વગેરે સ્ત્રીગણા સર્વ મંગલોનો
સમાધેશ દિદિપ્તવત ગણદ્વારના ભાષ્ય વડે થઈ ભગ છે.

સ્વાનુભવનાં મહામુલ્યો તર્ક વડે નરિ, આરાધના વડે જ
સમભગ છે. આધ્યાત્મિક દરિદ્રતાને દૂર કરવા માટે
ગણદ્વાર મંત્ર એ પારસમહિ છે, સમસ્ત નિધાન છે.

તીજ સંમશિવાલા ભવને મંદ સંમશિવાલા

કરવાનો ઉપાય વિશ્વવ્યાપક ગ્રંથના ગદ્ય, પરંતુ
સદ્ભવવદાર સ્ત્રી તે માટેનું આદર્શ ગ્રંથના છે.

મહાંત વિશ્વવ્યાપીઓમાં મુક્તિના ગુહ્ય નાશ પાત્રી છે,
ઉપર તેમના શબ્દમાં પરદુષ્ટના મર્ત્યપહાણનો નિષેધ છે.

ગણતંત્રમાં ગાદ, બિન્દુ, ઝાળા

‘ગણતંત્ર’ એ ગાદ છે, ‘અરિહં’ એ બિન્દુ છે અને ‘તાણી’ એ ઝાળા છે. ગાદ શુદ્ધ આત્મવ્યવસ્થાનો સૂચક છે, બિન્દુ એ ઉદ્દેશનાગાદિ આત્મગુણનું સૂચક છે અને તાણી એ શુદ્ધ આત્મા પરક્રમનું સૂચક છે.

ગાદ વડે ધ્યાતા, બિન્દુ વડે ધ્યેય, ઝાળા વડે ધ્યાનના સાધે સંકેતના સૂચક છે. ગાદ એ ઉપાદેશ, બિન્દુ એ કૃષ્ટ નિદિશા અને ઝાળા એ ઉપદેશ છે.

પાંચે પદોનું ધ્યાન ગાદ, બિન્દુ, ઝાળાએ ધર્મ શક્તિ અને એ ધ્યાનના ગુણવત્તા જેમ જેમ વધતી જાય, તેમ તેમ એ ત્રણેય અતીત એવા શાન્ત અને શાંત્યના સૂચક આત્મવ્યવસ્થાનો અગ્રમય ધર્મ છે.

સંસ્કૃતમાં ગાદને બિન્દુ ઉપર અને બિન્દુને ઝાળા ઉપર તથા એવું ઝાળાની અવસ્થાએ જણાવ્યું છે.

સહસ્ત્રમાં ઝાળાને બિન્દુ ઉપર અને બિન્દુને ગાદ ઉપર અને ગાદને સમગ્ર સહસ્ત્રનું સર્વજન ધર્મ છે.

મંમદિરાગનું છેવટનું રહસ્ય

સાત સફરના 'નવે અરિંતાણી' મંમદી
ધ્યાતાને ધ્યેયમાં ધ્યાન વડે ભેડી શકાય છે અને
તેને પરિહ્વાયે ધ્યાતા સ્વયં ધ્યેયરૂપ બની ભાય છે.
એ ગાદ - બિન્દુ - ઝાગા ધ્યાન વડે સિદ્ધ થઈ શકે છે.
ધ્યાતાનું ધ્યેયસ્વરૂપ બનવું મૂર્ત ગાદ, બિન્દુ, ઝાગા
અતીત થવું છે. મંમદિરાગનું આ છેવટનું રહસ્ય છે.

'મઈ એ શબ્દવત્ છે' તેનો અર્થ છે કે...

તે સક્રિય અને શાસ્ત્ર most dynamic
તત્ત્વરૂપે રૂપ બનીને ધ્યાતાને અદ્વિતી પુત્રુજીને
પુત્રિ અને પુત્રુજીને ભક્તિ પહુ તે જ આપે છે.
લૈકિક રુપે અરિંતાનું ધ્યાન ભક્તિરુપ છે અને
પારલૈકિક રુપે ધ્યું તે જ ધ્યાન પુત્રિરુપ બને છે.

કુદય મોઠી માટે ધ્યું અરિંતાનું ધ્યાન પહુ

મોઠી જ અપાયે, ત્યાં સુદ્ધ સંસારના

પહુ ઉત્તરોત્તર ચઢીયાતાં સુખોને આપનાર થાય છે.

‘अरिं’ એ સેતુ છે, જિંદુ છે, શાસ્ત્રતત્ત્વ છે ઉપરાંત
સમગ્ર વિશ્વનું તે નિદાન છે.

દરેક જીવમાં ચંતર્યાપાણે રાજાને તેને નિદાનમાં રાખી છે.
એ દૃષ્ટિએ તે વિશ્વનું ફેન્ડ છે, તેના ધરો ઉપર જ
વિશ્વ ગતિ મરી રહેલ છે. એ ફેન્ડના જેટલાં ગળત
જવાબ, તેટલાં જવું સ્થિર ધર્મના સાર્થનાનો પાત્ર છે.
એ ફેન્ડને જેટલાં દૂર, તેટલું ભવત્રપણુ સાર્થત સ્થને
એ ફેન્ડને જેટલાં ગળત, તેટલું ભવત્રપણુ મર્યાદિત.
ગવત્રારના પાંચે પદોમાં ફેન્ડ ઊંચા ઉદ્યોગાવનનો પ્રયત્ન છે,
સૂનિત્રામાં ફેન્ડમાં સ્થિરતા થવાથી મળતાં ફૂલનું વૃક્ષનું છે.
પંચ ગમસ્કાર સંટર્લ પાંચના સાર્થ સુધાતી સમાપત્તિ.

ગમસ્કારનો ચંતિત્ર સર્થ જ સમાપત્તિ સર્કરિ
દયાન ઊંચા થતી સ્પર્શનિ છે.

‘ૐ’ મર્ઠ ગમ: ૧’ સ્થ મંચમાં પહુ

સ્થ રીતે ગાદ, જિંદુ સ્થને મળાનું દયાન સ્થને
તે વડે મળાતીત સવસ્થાના પ્રાપ્તિ છે.

સત્ય પ્રશ્ન:

૩

પોષ સુદી ૩, સોમ

આમદ દેવચંદ્રેભ મૃત 'વિચારતનાતર'માંથી પ્રશ્ન - ૧૦૬:

આચાર્ય મલારાજ આત્મસ્વરૂપ પંચ પ્રસ્થાન ધ્યાને મેરલ શું?

ઉત્તર : ધ્યાનની પાંચ અવસ્થા સાર્થવામાં સ્વાધ્યાન

આચાર્ય ભાગવંત જે પંચ પદ આરાધે છે, તેના નામ:

(૧) અભય = અરિંતનું ધ્યાન.

(૨) અતરુણ = શિદ્ધિનું ધ્યાન.

(૩) અલપિન્દ્રે = આચાર્યનું ધ્યાન.

(૪) ગુલ્ફ = ઉપદેશનું ધ્યાન. (૫) કલ્પ = સાર્થનું ધ્યાન.

તે સમાન અવસ્થાએ પંચ પ્રસ્થાનમય આચાર્યભ છે.

દાન સાર્થ નમ કરાવે, તો મનશુદ્ધિ તથા પ્રભુદશન

ધ્યાન છે. નવકીર નમ વિના ભવન સુધરતું નથી.

ભવને પાપ કરવાની દેવ અને જન્મોની છે, એક

દુરતું લોક તો શાંતિથી વેરતને નવકીરનો નમ કરી.

પ્રભુના મોદમણી નામ સાર્થ

પૂજા પ્રેમપૂર્વક નમ કરવાનું રાજશી, તો જ પાપ દુરશે.

સર્વ ગ્રંથોત્કૃષ્ટ

શ્રી ગમરજાર મહામંત્ર - પરમ આલંબન

‘ઇષ્ટ’ સંરત્ત ઇચ્છાઓ વ્યષ્ટ અને તેના પૂર્તિ ઈરાવનાર પંચ પરમોષ્ઠિ છે.

પુત્રુક્રિયામના ઇચ્છાઓ વ્યષ્ટ આત્મકૃતિ લીય છે, તેના પૂર્તિ ઈરાવવાનું સમર્થ્ય રવધં સ્વેષ્ટ કૃતિ મેષ્ઠને એ કૃતિ મેષ્ઠવવાનો માગ દર્શાવ્યો છે, તેમને તથા તે માગે ચાલનાર સર્વ કૃષ્ટ્ય જુષ્ટોનું આલંબન છે. એ આલંબન શ્રી ગમરજાર મહામંત્ર પુરું પાડે છે, તેમ તેને ત્રિષ્ટ્યુ યોગે સમર્થ્યુ - સમર્પિત થઈ જવું, એ જ સંત્ર વિવેકી સંધેા માગવજન્મનું પરમ રૂપ છે.

એને ગમરજાર મંત્ર મલ્લો છે, તેને

ત્રોષ્ટિ, ત્રોષ્ટિમાગ, ત્રોષ્ટિ, સમાધિ અને સિન્ધિ લથ્ઠલામાં છે.

સંસારમાં પહ્લુ તે જન્મ સદ્ગતિની પરંપરા વડે

ઉત્તરીતાર પરમ ઉન્નતિ સાધે છે.

‘ગમરજાર મંત્ર વડે સર્વ પાપનો નાશ થવ્ય’ તેનો સર્થ

અનર્થજારી એવા પુદ્ગાલની મહતાનો નાશ થવ્ય છે.

માતાના સારા માતા - પિતા કૃષ્ણ ?

ગમસ્કાર એ માતા છે, માટે

તેના ઉપર શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસ જોઈએ.

પરમશિવ ભગવાંતો એ પિતા છે, માટે

તેમના ઉપર ભક્તિ અને જાનુમાન જોઈએ.

શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસ એ માતાના સ્થાને છે,

ભક્તિ અને જાનુમાન એ પિતાના સ્થાને છે.

માતા સાર્થક ઉપદ્રવક છે, પિતા પરંપરાએ ઉપદ્રવક છે

અર્થતિ માતાને ઉપદ્રવ કરવા દ્વારા પિતા પીતાળા

પુત્રને ઉપદ્રવ કરવામાં નિમિત્ત થાય છે.

ગમનાર માંગતો નહીં, ગમનાર શીઘ્રતો પણ નહીં,

ગમનાર તો માત્ર જાણવાથી છે અને તેને

ન ચિન્તાવેલું, ન ઈચ્છેલું પણ કાળે આવાને મળે છે.

સ્વારોધ માંદા ન માંગો અને સર્વસ્વ મળશે.

સર્વસ્વ આપવાથી સર્વસ્વ મળે છે.

ગમસ્કારમાં મન - વચન - ક્રિયા, સ્થિત ત્રણેયું દાન છે.

ન માંગો દોડતું ચાલો...

જાળના પાસે માંગવાઈ મલે, એ પ્રથમ પગપિયું છે.
શીઘ્રવાઈ મલે, એ જાણું પગપિયું છે અને
જાણવાઈ મલે, એ ત્રીજું પગપિયું છે.

નવક્રીરમાં માંગવાણું નફ,

શીઘ્રવાણું પહુલ નફ, મારે તેમાં માત્ર જાણવાણું છે.
માંગો અને મલે, તેમાં માગનારની માંગણામાં અધુરાપણું,
અરાણ, અહુસમન અને ગેરસમન પહુલ રહેલા છે.
નવક્રીર એ સર્વશ્રેષ્ઠ પ્રાર્થના છે, સર્વશ્રેષ્ઠ પ્રત્યક્ષ
પ્રાર્થના છે તથા સર્વશ્રેષ્ઠ ધ્યાન મારેની પ્રાર્થના છે.

‘નવક્રી’ એ ગુણુરાગણું પ્રત્યક્ષ છે અને
ગુણુનો રાગ એ અંતરાત્મલાક્ષણને લાક્ષણિક છે તથા
ગુણુનો ક્રેષ્ઠ એ અંતરાત્મલાક્ષણમાં અંતરાત્મ છે અને
જાણવાણું પ્રત્યક્ષ છે.

મન-વચન-ક્રીયા વડે ધનું સર્વશ્રેષ્ઠ દાન સન્માનણું છે.
તે ત્રણ ઉપર પરીત્તાની માલાકીણું વિસર્જન છે.

'નખરો' એ શેનો શેનો ખંચ છે ?

'નખરો' એ રાજા - દર્શન - આરિજનો ખંચ છે.

દૈવ - ગૃહ - ધર્મના ભક્તિનો ખંચ છે.

ખન, સહુ અને ઈંદ્રિયને વશ રાખવાનો ખંચ છે.

રાગા - ક્રોધ અને ખોલને જાતવાળી ખંચ છે.

તે દુષ્ટતાગર્ભ - સુષ્ટતાપુત્રોદના - શબ્દહાગાધનનો ખંચ છે.

તે સત્ - ચિત્ - સચંદનો ખંચ છે.

તે વૃત્ત ઉચ્ચત્તિ જિંદુ તરફ જવાનો ખંચ છે.

નખરીર એ ચિત્તશુદ્ધિ પાડેનો આધ્યત્મિક પ્રવેગ છે,

સાધાદિત્ વચન - તપાશુદ્ધિનો આધ્યત્મિક વેગ છે.

નખરીર વડે યોગની વિશુદ્ધિ થાય છે,

સાધાદિત્ વડે યોગની સ્થિરતા સુધાય છે.

નખરીર સહિત સાધાદિત્ એ દુલ્બે - ગુણ - પદ્ધતિ

જાન્યારી સુધી સેકતાનું અનુસંધાન કરાવી આપનાર

સાધાદિત્ રૂપ ધ્યાન છે, તે સ્થિર થતાં જ તેમાંથી

સાધાદિ અને સુગતિ રૂપ દુલ્બે ઉત્પન્ન થાય છે.

ગવર્ધાર વડે ત્રહુ પ્રકરણા યાગના મકરિ
†મ, †મરૂપ અને રાજયાગનાના વિશુદ્ધિ કામ્ય છે.
'નમાદિ સવ્ય જિવાણાં, સ્વમાદિ સવ્ય જીવાણાં ।'

આ મંત્ર રાજ જોલવી, જેનો અર્થ છે:

માનવ પદ્ધતિ ધાર્મિક સર્વ તાર્કિકરોને પું ગમન †રું છું
તથા યૌદ રાજલોકેષાં સ્થિત સર્વભવોને પ્રમાણું છું.

શુભ - ડુ:ખને ખમધાની, રાગ-રૂષને દખધાની અને
રાજ - દશનને ગમધાની પ્રક્રિયા ગવર્ધારક સંધાપ છે.
†મદિપાષ્ટિંતનક શુભ - ડુ:ખ ખમધાની શાક્ત તકા
શાન્ત - મિત્ર ઉભય ઉષ્ટ સમાન સદ્ભાવ્ય રાજવાદિ
રાગ-રૂષને દખધાની શાક્ત આવી છે.

'રાજ - દશન એ આત્માનો સ્વભાવ છે'

સ્થિતિ વિચારવાદ તેને ગમધાનો ભવ્ય પ્રગટે છે.

શાસ્ત્રોનો સાર, યૌદ પૂવોનો ઉદ્ધાર અને

સકલ આગમોનો સલસ્કલૂત મંત્ર ગવર્ધાર જ છે. તે
રાગ - રૂષને વિરોધ અને સખતાનો પોષક મંત્ર છે.

તત્ત્વત્રયી એટલે 'ગદ્ય'ની ઉપરચના

(૧) દર્શ = પ્રહૃતિના સાર્થક અને સિદ્ધિની ઉપરચના.

(૨) ગૃહ્ય = પ્રહૃતિના સાર્થક. (૩) દૃષ્ટ = પ્રહૃતિસિદ્ધિ.

'ગદ્ય' એ આસાપાલન સ્વરૂપ છે.

ગદ્ય પદ વડે દારુત્વ દર્શાવાય છે. દારુના બધા ક્રિયાનું
ફર્તુત્વ તથા તેના ફળનું લોકાત્મ સ્વાધાનું - માલિત્વનું છે.
માલિત્વ અરિંત પરમાત્મા છે, તેની રાજ્યત્રયની સ્થાના
ઉત્પત્તિ અરિંતોદી છે. જે ગાંધ શુભ ક્રિયા થયે છે,
તેમાં સાધા યા આસ્તરણ પ્રેરણા તેઓની રહેલા છે,
તેની તે ક્રિયા અને તેનું ફળ તેમને સર્પણ કરવાનું
લીધે છે, તેમજ તેમાં મુખ્ય રુગ અરિંતો જ છે.

પંચ પરમશિ ઉપરના ગદ્યરજારાભાષી

પરાથલાભ અને વૈરાગ્યલાભ બંને સ્થિર થાય છે.

ધનની પ્રસન્નતા અને સ્થિરતાને વિસાધનાર

પરમશિ ભાવંતોમાં રહેલ

ધન અને વૈરાગ્યને વારંવાર બંધન છે.

નપદ = મસ્તક નપાલયું સંવર્તી મજને નપાલયું,
 મજના રાગ-શ્રેણને નપાલયા, મજને અરિંતને સોંપી દેયું,
 મજની ધરહાઓ, વાસનાઓ અને વૃક્ષોને નપાલયા.
અરિંત = શુદ્ધાત્મા ચિત્તવૃત્તો વિતિભોજી રહિત કર્યું.
 માત્ર અરિંતના સાનાદિ શુદ્ધ ગુણોને નપવું અને
 મજને ન નપવું, મજ:સંસ્પિત જગતને મિથ્યા માનવું.

દ્વ્યેનપરફાર એટલે... જે નપરફાર

વચન અને જાણી ધમ્ય પછી મજને ન ધમ્ય તે.

ભવનપરફાર એટલે...

મજના ઉદ્ધર રહેલ આત્માને સર્વસ્વ તરીકે રચાતારવી.
 મજને ધમ્ય તે ભવનપરફાર - મજમાં જગતની અન્ય
 વસ્તુઓ કરતાં શુદ્ધાત્માનું અધિક મૂલ્યાંકન કર્યું તે.
 ભુક્ષિત્રી ત્રાજવ્યામાં સંત્ર લાગુ જગત અને લાભ લાગુ
 જ્યાં અરિંત પરમાત્મા છે, તે પલ્લું નીચું નપાલવું.

મજ વડે ભુક્ષિતાં આત્માત્મની અધિકતા અકરિ
 સ્વોચ્છતાની રચાતાર કરવો, તે નપરફાર પદાથ છે.

નિર્દુઃસ્વાકાર પ્રલપ્તિના દૃષ્ટિએ ગદ્યરજાર પદનો અર્થ
 અને છે કે પ્રલપ્તિ માત્રાના ગુહ્યતાં પરિહાસ્યં, તદ્દુપ
 ધ્યં, તન્મય ધ્યં, તેને જ સર્વસ્વ માત્ર્યં અને પ્રલપ્તિ
 જેને અર્થ્ય માત્ર્યં, તેને વચ્ચે અને ત્રિપાદી પદ્ય
 ગુહ્યસ્તુતિ અને સમ્પૂર્ણ પ્રહાસ વડે બહુમાન તરજ્યં.
 પ્રલ - વચ્ચે - ત્રિપાદીતમિ તરી માત્રાના રાજાદશનાદિ
 ગુહ્યતા પ્રલપ્તિને સ્થાપન તરવી, તે જ ભાષ્યગદ્યરજાર છે.

તાત્પર્ય ગદ્યરજારમાં શું વિશિષ્ટ છે?

તેમાં આત્મા અને પરમાત્માની એકતાનું ભાષ્ય છે.

‘તત્પદ્મ અરિંત પરમાત્માનો અને’

ગદ્યાત્માનો શુદ્ધાત્મા અભિવ્યક્ત છે,

બંનેનું સ્વરૂપ એક જ છે, તેમાં બહુવેશ ભેદ નથી
 એ કહી અને રાજાપૂર્વક સ્વત્વનું ભાષ્ય તરજ્યં,
 તે તાત્પર્ય ગદ્યરજાર છે. ‘અહં’ એ દેહ છે, જ્યારે
 ‘અર્થ’ એ આત્મા છે. દેહના સતત પૂજામાંથી છોડાવા
 આત્મપૂજામાં એકગાર પદ તે ‘નમો અરિંતાય’ છે.

રત્નત્રયના પ્રાપ્તિનો ઉપાય

ગુહ્યજ્ઞાના પ્રાપ્તિ માટે ગુહ્યજ્ઞાના ગમરત્કાર અભિષેક કર્યાં છે. સંસ્કારસ્નાનાર તરવાણું સંત્રમાત્ર સુધ્ધન રત્નત્રય છે. રત્નત્રયગુહ્યજ્ઞને - તેને ઘણા કૃત્તાર પંચપરમહિચ્ચીને ગમરત્કાર કરવા, તે રત્નત્રયના પ્રાપ્તિનો ઉપાય છે. પંચપરમહિચ્ચી ગુહ્યજ્ઞને લેવાઈ દુર્તિમાન ગુહ્યજ્ઞને લેવા છે, તેની ગુહ્યજ્ઞને લઈને જીવોને પૂજવા યોગ્ય છે. રત્નત્રયના જ્ઞેન અરિંતાદ પરમહિચ્ચી પહુલ પ્રોક્તિના પરમરુદ્ર છે.

પ્રોક્તિમાગ તેમને આદ્યન છે.

રત્નત્રય પ્રોક્તિમાગ છે, તેને આપનાર અરિંતો છે. તેથી રત્નત્રય પ્રોક્તિ પાપેલા લેવાઈ પ્રોક્તિજ્ઞીને પરમ પૂજ્ય છે. શિદ્ધો કૃતાઈ લેવાઈ અને અરિંતોના જ્ઞેન સાનાદિ ગુહ્યજ્ઞને લેવાઈ પૂજ્ય છે. 'શિદ્ધોના અભાવે પ્રોક્તિમાં આદ્યનાશપહાંની ભુક્તિ ન થાય તથા અભિષેક એવા પ્રોક્તિગારનો આ સાનાદિ રત્નત્રય રૂપે સન્માગ છે' એવો ભક્ત્ય પહુલ શિદ્ધોને કમરુદ્રી ન થાય છે.

ॐ नमः सिद्धिं । सिद्धे परमात्म भावतो फेवा छं ?

- 1) श्री गुरुदेवता प्रस्ताव लागे रहेलां.
- 2) स्वयंके शुद्ध रचयिपणे जोद करणवा.
- 3) यिरजडे फंनिो द्येनधि ध्यंस करणवा.
- 4) परम भांगल अर्धे आविनाशा पढने पढाडगारा.
- 5) परम भांगल अर्धे आत्मतत्त्वणे अनुभव करणवा.
- 6) परम भांगल अर्धे आविनाशापह्णोने प्राप्ता धर्मां.
- 7) परिणामा स्वयं प्रयत्नणेने सिद्धे करणवा कृतम्.
- 8) ज्ञान लये आत्माशोने गुह्येना सिद्धि करणवा.

संख्यसाधुं कोटले... फेवा साधु ?

स्थविरात्मि - गिरात्मि, धर्मस्थ - स्वयं,
गीतार्थ-अगीतार्थ, अर्धेदिनदीक्षित-देशीनपूर्वकोटि दीक्षितादि.
स्वयं = स्वयं नदीक्षे विशिष्ट अर्धेर्धे रचयारणार, स्वयं
शुल कोटोने सिद्धे करणवा, अरिंतोने आरधणार,
श्रुत्ये अने स्वयं साधु भावतो.
लोक = शिष्य, अर्धे अने तीर्थागुरुभां रहेलां साधु.

અરિંત અને શિદ્ધ

અરિંત પરમૌષિ અને સાર્યા મલદૈવ છે.

તેઓ મલદૈવ મંદલ કે માનને નાશ કરનાર છે.

ત્રિપુર = રાગ, ક્રોધ, ધોષને દ્વાંસ કરનાર છે.

ત્રિનેત્ર = ત્રણ માનને વિષદ કરવારૂપ ત્રણ નેત્રોથી
સકલ પદાર્થોનો સાર ભાંગીને છે.

ત્રિશૂલ = રત્નત્રયરૂપી ત્રિશૂલથી મોહાંધારીઓને પહુલાવે છે.

શિદ્ધ પરમૌષિ કેવા છે ?

જે પ્રતિબોધી પતિ છે, જેમણે દુર્નયોગે માંત્ર કર્યો છે,

જેમને અવ્યાજાદ્ય સ્વપ્ન તથા માંત્રિકા સાર્થક શિદ્ધ થયું છે,

જેઓ નિષ્ક્રિયા છે, સ્વદૈવપ્રતિષ્ઠ છે,

મૃતમૃત્યુ છે અને અષ્ટમનિર્મુક્ત છે,

તેઓ આઠ ગુહા સારિતના શિદ્ધ પરમૌષિ છે.

અરિંતોને પાંચ કલ્યાણક્રમોમાં

સર્વથી અધિક દેવેન્દ્રાદિથી મૃત પૂજા પ્રાપ્ત થાય છે,

તે અઘાતી મનો ઉદ્દેશ છે, જે શિદ્ધોને નષ્ટ.

†મરૂપી ચંચળ અને દોષરૂપી ધનાચીકી રહિત છે,
પાટે સિદ્ધ પરમશિશ્યો નિરંજન અને નિષ્કલ છે.
જેઓએ રાજા દ્વારા સંપૂર્ણ વિધ્યને વ્યાપ્ત કર્યું છે,
તેઓ રાજામાં જ સંપૂર્ણ સેવ્ય રહેવાના કચ્છુરી
વિધ્યરૂપતાને ધન્યહા કરે છે.

સિદ્ધ પરમશિશ્યોએ ખોલે, રાજા-દશનિ આલરહા અને
ચાંતરાધનો સમૂહ નાશ કર્યો છે, તેમ અનંતરાજા, દશનિ,
અનંતશુભવાચ અને અનંતદાન વગેરે પ્રાપ્ત કર્યા છે.
તેઓ ત્રણ લગ્નકા પ્રસ્તાવ ઉપર આરૂઠ છે,
સ્વપ્રસાગરમાં નિમગ્ન છે, ડુઃખોદી રહિત છે.

જુદુષાકાર હોવા છતાં ગુહ્યોદી જુદુષ સમાન નથી, કુખરૂ
જુદુષ ધીંકીયોના વ્યયોને ભિન્નભિન્ન દેશમાં જાણી છે,
સિદ્ધો પ્રત્યેક પ્રદેશમાં લઘા વ્યયોને જાણી છે.

સિદ્ધો તોષરહિત હોવા છતાં સેવનનને
†સ્વપ્રકાશ છે, સૌંદરહિત હોવા છતાં
સ્વપ્રકાશસ્વપ્ર જાણીને †સાંતકાલના મૃતાંત જોવા છે.

અરિહંત ગમચકાર શું કરે ?

ગતિરગમન્યેના અપેક્ષાએ

આઠે પ્રકારનાં ક્રમ 'પાપ' કહેવાય છે.

પાતયતિ, હિતં પીબતિ इति पापं ।

અરિહંતને કરેલી ગમચકાર તે પાપોનો નાશ કરે છે.

ગમચકાર કરતે 'દીપ્ત', 'જુદે-ભગ્ગત' 'પાવન' મંત્ર.

'દીપ્ત', 'જુદે-ભગ્ગત' 'પાવન' મંત્ર કરતે શું ?

અભ્યંતર પરિષ્કર ગાદ - જિંદુ - ઝલા સુલિત લીય છે.

અર્થાત્ મંત્રને 'દીપ્ત' કરે છે.

ગાદ - જિંદુ - ઝલા એ મંત્રના ઉદ્દીપ્ત છે.

ધૂળાધારણી ક્રમશઃ ઉદ્દેવગાવન કરનાર મંત્રજ્ઞાનને

'જુદે - ભગ્ગત' કહેવાય છે. દેવાન વડે ક્રમિકનો

નાશ કરનાર લેખકને તેને 'પાવન' મંત્ર કહેવાય છે.

મંત્રવર્ધ કરવે પ્રકરે ?

ગાલિ - ઝદ આદિ ચક્રોમાં મંત્ર અને સહુશક્તિના

સેકતા સિદ્ધિ થાય, ત્યારે મંત્રનું વર્ધ પ્રકર થાય છે.

આચાર્ય - ઉપલક્ષ્ય - સાર્થ

પૈટ સમાન નિર્મલ, પૃથ્વી સમ સલનેશલ, સાગર સમ
ગંભીર, સિંહ સમ નિર્ભય - નિર્ભય, બહાતર પરિગ્રહ
રહિત, અગ્રહ - નિગ્રહ - સંગ્રહમાં તત્પર, મોદ વિદ્યાના
પારગામા, ધર્મદેશનામાં અપ્રમત, સ્વપર શાર્કવૈતા,
દેવો - કુલ - જાતિશુ શુદ્ધ, શંખના સ્વ નિરંજન,
આકાશના સ્વ નિર્લેપ, કાદશાંગના પારગામા,
આચાર્યના સર્વ ગુણશુદ્ધ પુત્ર, મોક્ષદાગામાં સ્થિત,
જાનાદિરૂપ શુદ્ધ આત્માના સ્વરૂપનું સૌંદર્ય શ્રવણ,
પાંચ મલાવૃત્તો, ત્રણ ગુણિ, ૧૮૦૦૦ શાંભાંગને ધરનાર,
સિંહ સમાન પરાક્રમ, ગજ સમ ઉચ્ચત, વૃષભ સમાન ભેદ,
મૃગ સમાન સંજ્ઞુ, ભખર સમાન માધુરી શ્રવણ,
પવન સમાન નિઃસંગ, સૂર્ય સમાન તેજસ્વા,
ચંદ્ર સમાન સૌમ્ય, ચંબર સમાન નિરાલંબ,
સદાશાબ મોક્ષરૂપી પરાપદનું અન્વેષણ શ્રવણ તે સાર્થ છે.
જલદીશમાં 'સવ' અને 'લોક' શબ્દ છે, તે અંતર્દાપક છે.

આદિ સંપૂર્ણ ક્રિયામાં રહેનારા ત્રિપાલવર્તી પરમશિશ્યોને
ગમસ્કાર છે. એનાંત ભેદરૂપ રાજત્રય સ્થિતિ દેવ છે.

રાજત્રયરૂપા ગુણ સ્થિતિ દેવ છે.

સ્થિતિ રાજની સંપૂર્ણતા પાંચે સમાન છે.

ઉપકારની સંપૂર્ણતા આદિમાં અસ્થિતિ છે.

પરમશિશ્યના પ્રભાવે જ સ્થિતિ ગુણવાલા શિષ્યોમાં

સ્થિતિ વધારે સ્થિતિ ઉત્પન્ન થાય છે.

‘ગમરી’ એ મહામંત્ર છે, એ દર્શનરાજની મંત્ર છે.

‘ગમરી’નો તાત્પર્યાર્થ ‘ગાહું’ ‘ગમન |’ તથા ‘સોહું’

‘સુમન |’ છે. પુદ્ગલ પ્રત્યે સ્વરાગ સ્થિતિ આત્મા

પ્રત્યે સ્વરાગનું પ્રત્યય ‘ગમરી’ મંત્ર છે.

‘ગહું’ સ્થિતિ ‘મન’ એ દર્શનરાજની મંત્ર છે.

જેના ચિત્તામાં ગમસ્કાર વસે છે,

તેનું ભવભ્રમણ પરિમિત બને છે.

‘ગમરી’માં વિવેક છે, વૈરાગ્ય છે. વિવેકથી વૃષ્ટ્યુક્ત,

વૈરાગ્યથી તપ, ત્યાગ, તિનિત્રી, ધંધિયાનિગ્રહ સુલભ બને.

‘ગપટીર મંત્ર મહાન અર્થલાભો છે’ યાને કહેતા અકુરીનો
લોકો છતાં તેમાં ખારે ચંગાના અર્થનો સમાવેશ છે.
ભાષ્ય ગપટીર ઈશ્વર બદાને તે જ લોકો મોટી
મળતો નથી, તો પછી ભાવનાવશી ધર્મ તે જોધિજાળના
પ્રાપ્તિ માટે કામ છે અને જેને સમ્પત્તિ પ્રાપ્ત કામ,
તેને ગળતના સમયમાં અધિભૂત મોટી પ્રાપ્તિ કામ છે.

અ ગપટીર મહામંત્ર ગામાદિ મંગલોમાં
ઉત્કૃષ્ટ અર્થકારી લોકો તે પ્રથમ મંગલ કર્યાદ છે
અથવા પાંચે પરમશક્તી ભાષ્યમંગલ સ્વરૂપ છે,
તેમાં આ અરિંત પ્રથમ મંગલ સ્વરૂપ છે.

ઉપલબ્ધિને ગપટીર તે ચતુર્થ મંગલ
ઉપલોગપૂર્વક ધ્યાન ઈશ્વર તે ઉપલબ્ધિ અથવા
ઉપલોગપૂર્વક પાપોતું વર્ણન કરી ધ્યાનારૂઠ ધર્મને મોને
દૂર કરે, તે ઉપલબ્ધિ ભાવંતી - ચતુર્થ મંગલ છે.
અકુરાથના અભાવી પદાર્થના અભાવનો પ્રસંગ આવી
પદ એ સમુદાયરૂપ લોકો અહીં અકુરાથ સમજાવે.

ઉપરોક્તને નમસ્કાર મળાન અર્થવાણો છે અને
દેહનું પરહુ નળકાં લીધ, ત્યારે

નિદંતર અને ઘણીવાર નવત્રીર ગણવામાં આવે છે.
તે નમસ્કાર હદાં ૫ પાપોની નાશ કરનારો છે, તેમ
હદાં ૫ મંગલોમાં ઉપરોક્ત નમસ્કાર એ ચોથું મંગલ છે.

સાધુને નમસ્કાર તે પંચમ મંગલ

કૌંગનું પ્રધાન લક્ષણ સખલ્ય - સખલ્ય છે.

વિષયોદ્ધ દૂર રહેનારા, નિમ્બલ ચારિત્ર પાલનારા,
તથા ગુહ્યને સાધનારા તથા આત્મતાર્કમાં સદા ઉદ્દેશશાલ
લૈષ્વર્કી નવત્રીરના પંચમ પદે સ્થિત સાધુઓ નમનીય છે.
નિવહિને સાધનારા રામચંદ્રશનિ આદિ કૌંગોને સાધે છે
તથા સખલાવા પહુ લૈષ્વર્કી તે 'ભલ્યસાધુ' કહેવાય છે.
પરમાર્થ સાધવાના પ્રયત્નમાં જગત અસહાય છે, ત્યારે
સહાય વગરના એવા અને સંયમમાં સહાય કરે છે, માટે
સાધુઓને નમવું પહુ અત્યંત જરૂરી - ફલદાયી છે.
સર્વ મંગલોમાં સાધુઓને નમસ્કાર પાંચમું મંગલ છે.

આ પાંચ ગદ્યસ્તરરૂપ મંગલકાંડ
 અર્ધ-શાબ્દના પ્રાપ્તિ પછી શુભ વિપાકવાળા બને છે,
 તેમ અભિરતિ ધાને અનુકૂળ અચંદ મલે છે.
 શુભકૃત્યનું કારણ હોવાથી પરલોકમાં પછા તે મલે છે.
 સિદ્ધિ, સ્વર્ગ, સુકૃત વગેરે પરલોક સંબંધી દ્રવ્યો છે,
 પ્રકૃતિ અને મંગલનું આગામન - એ પ્રયત્નન છે.

ગદ્યકારના સુંદર સરોવાર

અન્ય શાસ્ત્રોને સમુદ્ધ ક્ષીએ તો ગદ્યકાર તેમાંથી નીકળેલું
 અમૃત છે, અન્ય શાસ્ત્રોને બે કાર ક્ષીએ તો ગદ્યકાર
 ભિંજી ગદ્યના છે, અન્ય શાસ્ત્રોને બે રીતહાયાલ ક્ષીએ
 તો ગદ્યકાર તેમાંથી ઉત્પન્ન થયેલ વજ્રરત્ન છે અને
 બે અન્ય શાસ્ત્રોને મલધાયલ ક્ષીએ,
 તો ગદ્યકાર તેમાંથી નીકળેલ અમૃત જાવના ચંદન છે.
 ત્રણ જગતના સર્વ મંગલો આ ગદ્યકારને આપેલ છે.
 ગદ્યકારના દ્રવ્ય અકરીનો ભાષ ધવ્ય, તે ક્ષિત્ર પાવન
 તપા વધારે ભિંજી સ્પર્શ ધવ્ય, તે શાબ્દ પછા મંગલ છે.

ગમસ્કારનો ભાષ્ય - ગમતાનો ભાષ્ય સ્વયં મંગલરૂપ છે.

જેનો ભાષ્ય મંગલ - તેના ગાદાદિ સર્વ મંગલ છે.

પ્રજા વશ કરવા માટેનું સર્વાંગીય સુધન ગમતીરૂપ છે.

ગમતીરૂપ ભાષ્યરૂપ શુદ્ધ પરિહાસ બીજરૂપ, સુદ્ધરૂપ અને

પ્રથમિત આરુપનિરીધ રૂપ લૈપ્લર્ક આરિત રૂપ પણ છે.

એક ક્રિયા વિનાનું કોઈ પણ ભાષ્યરૂપ બનતું નથી, તેમ

પણ વિનાની સંજ્ઞા ક્રિયા પણ ભાષ્યરૂપ બનતી નથી.

ગમતીરૂપું પણ + ક્રિયા = ભાષ્યગમસ્કાર.

ભાષ્યગમસ્કાર સંવલ્લ આત્માના વિશુદ્ધ પરિહાસિ.

જમ્

ગાપદિદિપ્તાં સુદ્ધા મુખ્ય

જ 'મંગલર્થતન્વ્ય' સંવલ્લ મંગલના સુખ્યોપાં

ધ્યાતાના સક્રમતા વડે ઉલ્પન્ન થયેલા તન્વ્યતા.

એ તન્વ્યતા વિદિપ્તવત્ ગાપ વડે જ આવા શર્તે છે.

વિદિપ્તાં સુદ્ધા મુખ્ય છે, પણ વડે તે જગાડી શકાય છે.

એ માટે ધ્યાતા, ધ્યાન, ધ્યેય અને ધ્યાનનું રૂપ -

સુધન આવે વસ્તુનું પણ લીધું જોઈએ.

અરિંતો તથા સિદ્ધો - પૂથમ જી મંગલ

અવહારજનના મતે નિમ્ન અરિંતો ધાર્ગોપિતારા છે, તેમ
સિદ્ધો પહેલા અધિનાશભાવનાં કારણથી ધાર્ગોપિતારા છે.
સિદ્ધોના અધિનાશ - અનુપમ સુખરૂપ રૂબને ભલિયાઈ
પ્રોક્ષિતમાં વિશ્વિ પ્રીતિ ઉત્પન્ન થાય છે,
તેમ સિદ્ધ પરમાત્માઓ વિશ્વિ ઉપકારી છે.

અરિંતો ભવાટવામાં ધાર્ગદેશક, ભવસમુદ્ધમાં મલાનિર્ધામક
મને છે જનકાધના રક્ષક હૈવર્ધી મલાગોપ કરવાય છે.
મિથ્યાત્વ અને અરાજકી મોહિત - આચ્છાદિત બનેલા
પંથવાળા ભવાટવામાં ઉપદેશકપણું નિમ્ન હતું હતું છે,
તે અરિંત પરમાત્માઓ જ છે.

મિનેશ્વર ભાવંતોએ ઉદબદ્ધશનિ વડે ભેદલી,
ઉદબદ્ધરાજકી સારી રીતે ભક્તિની અને
મરહુતશકી વડે સેવેલી પ્રોક્ષિત - નિવહિતમાં છે.
સિદ્ધો અધિનાશપણાંનો પ્રત્યેક ઉત્પન્ન કરતાં હૈવર્ધી
ધાર્ગોપિતારા છે અને તેમ તેઓ પહેલા પૂજ્ય છે.

સિદ્ધોનું સુખ શાશ્વત અને અવ્યાજાદ્ય છે.
 સિદ્ધો શાશ્વત છે, ધારે સંસ્કારમાં ફરીવાર આવતાં નથી.
 પાડારભિત છે, ઘેરલું જરા - ખરણી વૈદ્યનારભિત છે.
 પ્રિધ્યાત્વ રૂપી ઝાલિયાવાતરભિત અને સમ્યક્ત્વ રૂપી
 ગર્ભજવાતના અનુકૂળતાદિ સંગ જ સમયમાં
 સિદ્ધિવસ્તુતીરૂપ નગરમાં ભવ્ય ભવો રૂપી પોતો પલેચે છે.

ધાત્રાના સિદ્ધિ ધારે નિર્ધામ્ને પૂન્ય છે.
 સર્પ - સિંહ વગેરેના કષ્ટકે ગાદીનું રક્ષણ ગોવાપિયો કરે છે
 અને ઘાસ - પાણી ભરેલાં જંગલમાં લઈ ભાડે છે, તેમ
 બિનેશ્વરો કષ્ટ અને ભયકે ભવ્ય ભવોનું રક્ષણ કરી
 ભવરૂપી ગાદીને નિવહિ રૂપી વનમાં લઈ ભાડે છે.

ધાર્ગાન્ધ્યવન - નિજરિષ્ઠ. પરીષીઠવ્યાઃ પરીષહાઃ ।
 રચનાકારેલ ધર્મધાગમાં રૂપી રહેવા અને પ્રવિંદ્યનોને
 તોડી નાંખવા ધારે જે શિષ્ટિ સમભાષ્યપૂર્વક સુલભ
 કરવામાં આવે, તેને 'પરિષલ' કહે છે. રાગ-વૃષ, કષાદ-
 વ્યષદ, પરિષલ - ઉપરુગોને નધાવે, તે નમસ્કરણ્ય છે.

નવત્રીરત્ના સ્મરણનો પ્રભાવ

બરહુ વખતે સખાદિ રહે, પરલોકમાં સુગતિ ઉપરાંત
સુખ મલે, જોધિરત્ન મલે અને મંતે પરમપદ મલે,
તે બધા પ્રભાવ એક નવત્રીરત્ના સ્મરણમાં છે.

ઉત્તમ જન્મ, સુંદર જીવન અને સખાદિ બરહુ -
એક નવત્રીરત્નાં આ લોકમાં પ્રત્યક્ષ રૂપ છે.

મંચળપદ્મ વિવિધ ઠમનાશ

પ્રભુ 'ગામ'ના ચક્રીના સંયોજનાદિ ઉપચારમાં આંદોલનો
ઠમના પરમાહુચીને વિખેરી નાંખે છે.

મંતરાત્મા એ ભૂલ છે, નવત્રીરત્ના ચક્રીનું સ્મરણ
એક વાસ્તુ છે અને આત્મશાસ્ત્રની ચરમ સાખાએ
પલીચેલ સર્વ પરમશિષ્યો power house છે.
નવત્રીરત્ના પ્રધાન ચક્રર મોલકમ ઉપર પડે છે, તેમ
મંતરાધકમ તૂટતાં સત્કાર્ય કરવાનું બધ વધે છે તથા
અન્ય ક્ષો પહુ શિષિલ બના જતાં પાપનાશ થાય છે.
મોલકાધકમના નાશ માટે નવત્રીર અત્યંત ઉપકારી છે.

પાંચે પરમશિ ખોલના વિજેતા છે, આં રજો મળને
 જાતી નિમ્બે ઉપરાંત નિરં વજેલા છે અને શુદ્ધ
 આત્મદ્રવ્ય રજો તેના ગુહ્યમાં સતત રમહુ જરનારા છે.
 ખોલનાપત્રનો વજ્રમય કિલ્લો નામશેષ કરવા માટે
 સ્ત્રીગ્રાતાપવત્રે ગવ્ધીર મંમનો ભાપ તરવો જરૂરી છે.

મનરૂપી ધનને સાચવવા ગવ્ધીર

સાત્ત્વિક જાન જાવવા માટે તનરૂપી ધન કરતાં મન
 રૂપી ધનને સાચવવું વધુ જરૂરી છે, જે મંમ વડે રક્ષાય છે.
 ચલિત્ર પદીના સ્મરણો વડે જ મન ચલિત્ર બની શકે છે.
 જેનું મન સુરક્ષિત છે, તેના તન - ધન સુરક્ષિત છે. પિતાનું
 વિપરિત ગામન રીકવા માટે ગવ્ધીર એ પરમ સાધન છે.
 ગવ્ધીર લુપ્તિ સુધારે છે, વિધન રજો સંતોને વિદારે છે.
 ખોટાં વિધન જો છે : મન અને મરહુ - તે બંનેને
સુધારનાર પ્રબલ સાધન ગવ્ધીર છે. ગમસ્કાર વિષયક
સતત ઉપદોગ સ્ત્રીમંત્રિયનું આસાધારહુ કારહુ છે.

મનનું રક્ષણ મંમને જ થાય.

બુદ્ધિકોગને 'આત્મલિત પરિણા' મ્હે છે.

આત્માનું લિત કરે તેવું વિશિષ્ટ રાજા નવકીરણા ન
ઉદ્ધૃતોગપ્રવૃત્તિના સ્મરણ - ચિંતન વડે પ્રાપ્ત થયું છે.
શ્રુતોપદોગ એ ભવ્યસંવર છે, વિપુલ નિર્નરાનો રુગ છે.

પતિને શુદ્ધ અને સૂક્ષ્મ જનાવનાર તથા

સર્વ પુરુષાર્થનું મૂલ - બુદ્ધિકોગને આપનાર નવકીર છે.

ઉચ્ચ વીરિયનું શ્રુતરાજા નવકીર છે.

પંચ પરમાજ્ઞરૂપ સુવૌત્સુષ્ટ મહાપુટ્ટુષોનો તેમાં નિર્દેશ છે.
તેઓએ આત્મલિત પરિણાને ઉપજાવનાર શ્રુતરાજાને
ભવિષ્ય અને ઉદ્ધૃતોગ રૂપે જાવનામાં સંતપ્ત મ્હેલું છે.

શ્રુતસ્વર્ણમ્પદનાં મૂલો

આત્મલિતપરિણા, ભવ્યસંવર, સંવેગ, નિષ્પ્રત્પતા,
તપ, પરને ધર્મોપદેશ, નિર્નરાદિ તેના છે.

મજ્જી સ્મિગ્રતા એ જ તપ

પાંડિત ગહાપતિ શાસ્ત્રીને મલર્ષિ રમણે તેમના સંત પ્રશ્નનો
જે ઉત્તર આપ્યો, તે 'તપ'ને સમજવા માટે મહત્વનો છે.

પ્રશ્ન : ખેં ઘણુ ગ્રન્થોનો અભ્યાસ કરો છો.
 ઈતિહાસ, પુરાણ, ઉપનિષદો, ગીતા વગેરેનું મીઠ મીઠ
 રાખી ધરાવું છું પણ તપ કરીને ફરવાદ,
 તેના મને સમજણ પડતી નથી.

ઉત્તર : તમે કહી છો કે 'ખેં અભ્યાસ કરો છો' અર્થાત્
 'ખેં' શબ્દ જ્યાં ઉઠે છે, તેના બે તમે બચ્ચાર
 શબ્દ કરી શકો, તો તમે તપ કરું છો, અર્થ ફરવાદ.

જ્યારે કોઈ મંત્રનો જપ કરતાં લીધ્યો,
 ત્યારે તે અવાજ જ્યાં ઉઠે છે,
 તેમાં મનને સંકળ કરીએ, તો એ તપ છે.

અગિયાર ક્ષરોઈ ગપરીયા મલત્રા

ઈદમ્સુત્રાર લક્ષ્ણાદુરચામા ચૌદ પૂર્વધર લતાં, એ વિષે
 વિવાદ નથી પણ નિર્દુક્તાર લક્ષ્ણાદુરચામા નૈમિત્તિક
 અને વરાલધિલરના લાઈ લતાં, અર્થ ફરવાદનું કહેવું છે.
 તેમજ ૧૧ ક્ષરોઈ ગપરીયા સુત્રના મલત્રા બતાવી છે,
 એ એમના પ્રતિભાનો પરિચય કરાવે છે.

૨૨ ક્રોડોનાં ગાન

(૧) ઉત્પત્તિ કોર = સમુદાય, વાચના, નવિદ્ય.

(૨) નિર્મીત કોર = ગાન - સ્થાપના - દ્રવ્ય - ભાષ.

(૩) પદ કોર = પ્રતિ પ્રત્યક્ષ વિચાર.

(૪) પદાર્થ કોર = દ્રવ્ય - ભાષસંક્રમિ.

(૫) પ્રકૃતિ કોર = છે અને નવ ક્રોડો વડે.

(૬) વસ્તુ કોર = પાંચ પ્રકારનાં મળતા.

(૭) આક્રિપ કોર = સંક્રિપ કે વિચારનાર ?

(૮) પ્રચિદ્ધિ કોર = સંક્રિપ.

(૯) ક્રમ કોર = પૂર્વાનુપૂર્વા.

(૧૦) પ્રવચન કોર = ક્રમિક - મંગલ આગમન.

(૧૧) ક્રમ કોર = આ નવેક - પરલોકનાં સુખ.

ભાષદર્શ અને અવલોકનમાં નવક્રી

નવક્રી મળાંમળો સુખદેશ ભાષદર્શમાં છે અને
અવલોકનમાં કાલકાલે ક્રિયાદિને બાધ ન પામે, તેવા રીતે ભાષદર્શનું સંબંધ વિલિત છે.

गण्डीरणी नाव द्वारा संसारसमुद्रने तपो तरी गयी.

तपो धन्ये छे, पुष्टयशापी अने लक्ष्मिवांत छे.

गण्डीरणां पोटा पुष्टयने अर्जन करुणार अने ते वडे
प्राप्त मानवजनने स्वरूप करुणार तपारिं गरुड अनी
तिर्थयातिनां द्वार जंघ धमां छे, एवै अपमश तके,
अपमिति नलीं मजे, नीय गोत्र पछे जंघाशे नरि.

गण्डीरणां पंथ गण्डीर अति दुर्लभ नरि धरु.

गण्डीरणा प्रलायण नद्यां उत्पन्न धरी, त्यां उत्तम
जाति, उत्तम फल - रुप - आरीय अने संपत्ति - जंघुं
नरुण्ये न मजशे. पंथ गण्डीरणा प्रलायण दारुपछं,
हरिद्रुपछं, लीनयोनिपछं अने विमलेन्द्रियपछं प्राप्त
धनुं नरि. विद्विपुत्र पंथ गण्डीर अने श्रुतराजने
लहाने तेना अर्थ प्रमाणी ने प्रयत्नशासन जने छे तके,
आवश्यकतादि सब क्रियायोगीं अने १८००० शाखांवां
अलिखत छे, ते सुराग संयमने लथ मोजि न पाजे,
तो पछे ग्रैवेय अने अनुतरणां दीर्घकाल सुख रली

ઉત્તમ પ્રજાસભ્યોમાં જન્મે છે અને ઉત્કૃષ્ટ, કૃષ્ટ, સર્વ
અંગોદિ દેહીપ્રમાણ સર્વ જાતીઓમાં પારગામી બની તથા,
સર્વને આશ્વિનું ફારહુ ધર્મ દયા - અનુભવોમાં તત્પર બની
સર્વને આચારા જમિલ દોષ ગાંધી સિદ્ધિપદને પામે છે.

શ્રી ભગવદ્ગીતા મંત્રના જપ અને તેના પ્રકાર
વિદિપ્તવર્તિ મંત્રનો અભ્યાસ તે 'જપ' છે.

માનસજપ ક્રિયા મનસ્વિત્તિ જ કરાવે છે.

ઉપાંશુજપ અંતર્બલ્પરૂપ છે. જાગ્યો સાંભળી શકે તે
લાઘ્વજપ છે. શાંતિ માટે માનસજપ, ભુષ્ટિ - પુષ્ટિ માટે
ઉપાંશુજપ અને અભિચારાદિ માટે લાઘ્વજપ મુખ્ય છે.
જપ એ વાચ્છરૂપ દેવતાના વાચ્છરૂપ મંત્રનું ઉચ્ચારણ છે.
મંત્રરાજના અભિધેય અરિહંત પરમશિવ જ પરમતત્ત્વ છે.

'તે પરમ તત્ત્વ પીતાબો જ સ્વભાવ છે'

અર્ચુને પુનઃ પુનઃ આંતરિ પરમશિવ તે ઉત્તમોત્તમ જપ છે.

એવા પુનઃ પુનઃ પરમશિવે ગાદના જે
સ્વતંત્ર આંદોલનો ઉત્પન્ન થાય છે, તે તાત્પર જપ છે.

જમ્મ ૨૬ સ્મરહુનો જ સ્ત્રોત પ્રકાર છે.
 જમ્મ જ્યારે સ્મરહુરુપ થાય, ત્યારે સ્મરિગ્રાતા બધે છે.
 શ્વાસોચ્છ્વાસના ગતિ જ્યારે સ્વાભાવિક હોય, ત્યારે
 તે મધ્યમ્વાલી ગહ્યાય છે. તેમાં ગતિ સ્ત્રોતદમ શાશ્વ કે
 અતિવિલંબી થતી નથી. અભ્યાસ ત્યાં સુધી બધારથી
 કે સંપૂર્ણ માલામંત્ર મધ્યમ્વાલી સ્ત્રોત જ સ્મરહુમાં સમાઈ
 નાય. જમ્મનું અંતિમ તાલ્પિત સ્વરૂપ અગાલત ગાદમાં
 વિક્રાંતિ છે. મંત્રનું અંતર્ભાષ્યપ મગન રક્ષણ કરે છે
 અને તે પરતત્વના પ્રાપ્તિને ઉત્તમોત્તમ ઉપાય છે, તેથી તે
 પરમાત્મા જ છે. પરમાત્મા પાત્રે જ ઉપેક્ષપદના સ્ત્રોત
 ઉપાયરૂપે - મંત્રરૂપે સ્ફુરિત થયેલા છે, સ્મરિ સમજવું.
 ભાવ્યમાન પદો આંતરિક સંવિદ્ય અભિન્ન હોય છે.

સ્મરહુ સ્મરિ મંત્રનું ભવિત છે અને
 સકલ શિલ્પિને આપવામાં અભિન્ન ચિંતામહિ સમાન છે.

સ્મૃતિરૂપી ચિંતામહિ ધ્યાનાદિ ભાવોને
 પ્રાપ્ત કરીને પ્રશસ્ત ફળોને અભિન્ન કરે છે.

પરમાત્મા શબ્દ અંતઃક્રિયા મુજબ ૨૪ લઘુઃક્રોનો વાચ્ય

$$૫ + ૨ + ૪ || + ૮ + ૪ || = ૨૪.$$

‘પરમાત્મા’ શબ્દ અનુષ્ટુપી પરમાં પીઠાળો આત્મા,
પોતામાં પરમ આત્મા, સર્વમાં પરમાત્મા અને
એ દ્વારા સર્વને જલદશન કરવું તે છે.

જલદશન એટલે ચેતન્યરૂપે સર્વને સમાનતાનું ભાષણ.

આમ ‘પરમાત્મા’ શબ્દની અર્થભાષણ છે:

પરમાત્માને શબ્દ, અર્થ અને ગુણો ચિન્તાવવા.

અર્થભાષણાદ્યુક્ત ભાષ્ય વિશિષ્ટ ફલપ્રદ છે. ગમસ્કાર
દુષ્ટતાનો ફર્ય ઠરી સુષ્ટતા પેદા કરે છે અને આત્માના
શુદ્ધ સ્વરૂપની સાર્થ અનુસંધાન ઠરી આપે છે.

ગમસ્કાર મંત્ર પાપરૂચિ ઠાળી આપે છે અને
ધર્મરૂચિ પ્રજાલે છે. પાપરૂચિ ઠપવાઈ પરપીડાપરિહારની
વૃત્તિ ભક્ત છે અને ધર્મરૂચિ પ્રજાલે પરાનુગ્રહનો
પરિહાસ ઉત્પન્ન થાય છે. તે જો ધવાઈ ચિત્ત નિર્મલ
જને છે અને તેમાં આત્મરાજ આદિભાષ્ય પામે છે.

ગમસ્કાર મલામંત્રમાં પુહયગુણંધા પુહયના પ્રાપ્તિના
 ઉપક્રુક્ત સદ્યાં ઉપાયોનો સંગ્રહ છે, કેમકે
 ગમસ્કાર મંત્રથી ભૂતદયાનો પરિહ્વાદ થતો છે,
 સંસ્કારનાં સુખો પ્રત્યે ઉદાસીનતાનો ભાવ થતો છે,
 દૈવ-ગઠ્ઠીના વિદિધવત્-મક્રમ્પિત્તે ઉપાસના થાય છે,
 દયા, દાન, પરોપકાર, સદાચાર્યાદિના પાલ્નરૂપ શાલ્કૃતિ
 થતો છે, પરપીડાથી નિવૃત્ત થવાની અને પરને સલામરૂપ
 બનવાની કૃતિ ઉત્પન્ન થાય છે, ચિત્તકૃતિની અશુદ્ધિનો
 ક્ષય થાય છે અને વિશુદ્ધ ચિત્તની ઉત્પત્તિ થાય છે.
 વિશુદ્ધ ચિત્તમાં આત્મરાજ્યનું પ્રતિબિંબ પડે છે અને
 આત્મરાજ્ય ખોલેક્રમનું કારણ બની પ્રોક્તસુખ અપાવે છે.
 આ બધા બાલોનું મૂલ્ય ગમસ્કાર મંત્રની આરાધના બને
 છે, તેથી ગમસ્કાર મલામંત્રની આરાધનાને શાસ્ત્રોપદોમાં
શિવ - સુખનું અદિતીય કારણ માન્યું છે.

ગમસ્કાર એ અરાજ્ય અને આપદતિ - અરાજ્યપતિનો
 આગ્રહ (પિષ્યાત્વ) નિવારવા માટે આવેચ્છ છે.

ગમસ્કાર મંત્રના આલંબનથી રાગાદિ ભયોનું વિરુદ્ધન
 થાય છે અને રાગાદિ ભયોનું સંપ્ન થાય છે.
 ગમસ્કારના આલંબનથી સાંધોગિષ્ઠિ ભયોથી પર જનાને
 આસાંધોગિષ્ઠિ આત્મભયોમાં સ્થિર થવાય છે અને
 'શુદ્ધ ચિદ્રૂપ આત્મરત્ન એ જ સત્ત્વ ધ્યેય છે'
 સ્વેદા શુદ્ધિ સુદૃઢ બને છે.

ગમસ્કાર એ શુદ્ધ ચિદ્રૂપરત્નના પેટી છે.

તેનો ભાર આત્મ છે અને મત્સ્ય ઘણું છે, તેથી
 શુભક્રમણા ભગવાંતો તે રત્નપેટીને સદા સુશ્લેષ રાખે છે,
 જેનાથી આરાધન અને મિથ્યાભવાદિરૂપ યુરધ્ન ભય છે,
 સદા ડુઃખ, દૌર્ભાગ્યાદિનો સ્પર્શ પણ થઈ શકતો નથી.

ડુઃખ - દૌર્ભાગ્યથી વહાલેલાઓને સંપ્રેશ માટે

શુભ - સર્વભાગ્યને સર્પનાર રત્નદાનથી ગમસ્કાર મંત્ર છે.
 સર્વરોવાહાણા મધ્યથી મલ્લેલ ગમસ્કાર મંત્રના શુદ્ધિ
 પરમ દૃષ્ટિને આપે છે, જે ધારણાને પ્રજ્વાલે છે, ધ્યાનને
 સ્થિર કરાને મિત્તરુદાધિના પરમ શુભને આપાલે છે.

અગ્રજ્ઞ સમયે ત્રણે ઝાણ અને પ્રતિજ્ઞ સમયે વારંવાર

ગમસ્કાર મંત્રને લાલિત કરવાનું ફરમાન છે,

તેના પાછળ આત્મરાજને ઃ:ખાં પછી

લાલિત કરીને સિંધરતર કરવાનો આશય છે.

જ્ય પચિહ્વાન પામવાના સ્વભાવવાળો છે.

જ્યારે તે શુભાશુભ પચિહ્વાનમાં પરિહાસે છે,

ત્યારે તે જ્ય શુભાશુભ થાય છે અને જ્યારે

શુદ્ધ પચિહ્વાનરૂપે પરિહાસે છે, ત્યારે તે શુદ્ધ થાય છે.

ગમસ્કાર મંત્ર જ્યને શુભાશુભ પચિહ્વાને પરિહાસતો

ચરખાવા શુદ્ધ પચિહ્વાનમાં પરિહાસતો કરે છે, તર્ક

ગમસ્કારનો મંત્ર અથ

'શુદ્ધ સ્વભાવમાં પરિહાસ' અર્થ પછી થાય છે.

'નમન' અર્થ પરિહાસ. અરિંતાદ પરમૌષ્ઠિચીના

શુદ્ધ સ્વરૂપના આલંકને નિવ આત્માનું

શુદ્ધ પરિહાસ કરવાનાર હૈયર્કી જ્યતાર મંત્ર

જ્યને મુક્તિ આપનારી થાય છે.

you shall know the truth and the
truth shall make you free.

Truth એટલે સત્ય - Reality. It is one.

નવજાર શુદ્ધાત્મ પરિહાસ છે. નવજાર માંત્રને નહાવાઈ
માત્મા રાગાદિ ભવોઈ અને પરસંગાઈ મુક્ત થાય છે.
તે જ સારી મુક્તિ છે. શુદ્ધોપયોગમાં રહેલાં અરિંત,
સિદ્ધ આદિ પરમશિષ્યો માત્ર માત્માઈ જ ઉલ્લેખ
અર્થે વિષયતાતીત, નિરૂપન અને અનંત અર્થે વિસ્થાપ-
રહિત શુભને અગ્રભવે છે, તે સ્વરૂપધ્યાન દર્શનધ્યાનના
ક્રમઈ શુભધ્યાનનું કારણ બની ક્રમરૂપી ઈર્ષ્યનના સમૂહને
શાંતપણે ભસ્મ કરે છે. હૃદયમાં આત્મસ્વભાવની ભૂમિ
પ્રકાશમાન થતાંની સાર્થ જ શુભાશુભના કારણભૂત
સંસ્ય - વિસ્ય શાપ ભય છે.

‘જે કુવલ રાજસ્વભાવી છે, કુવલ દશનસ્વભાવી છે,
કુવલ ક્રુપામય છે અને કુવલ વર્ધસ્વભાવી છે,
તે માત્મા છે’ એવે રાણી ચિન્તાવી છે.

નમસ્કાર મંત્ર આત્મધ્યાનનું મનન્ય સાધન છે,
તેની દશનિપોલનો વિનાશ થાય છે.

આત્મભાવના વડે પ્રતિષ્ઠા, પ્રતિરુદ્ધ, પ્રતિહર, વાર, વર્ષિ, નિંદન, ગ્રહી અને શુદ્ધિ મંત્ર સાર્થક થાય છે.

નમસ્કાર વડે આત્મભાવના થતી હોવાથી

નમસ્કાર પહેલ પ્રતિષ્ઠા, પ્રતિરુદ્ધાદિ રૂપ છે,

તેની પ્રિધ્યાત્વ, અરાજન, પુહ્ય - પાપાદિ,

આરુપોનો ત્યાગ થાય છે અને

શુદ્ધ આત્મરવરૂપનું અસંગપહેલું ધ્યાન થાય છે.

શુભોપયોગ યુક્ત આત્મા સ્વર્ગાદિને અને

શુદ્ધોપયોગ યુક્ત આત્મા નિવહિને પામે છે.

'નમસ્કાર ધર્મધ્યાન અને શુભધ્યાન - ઉભયનું કારણ
હોવાથી સ્વર્ગોપવર્ગને આપનારી છે' એમ સિદ્ધિ થાય છે.

સત્સંગ વિનાનું ધ્યાન તરંગરૂપ થઈ પડે છે.

નમસ્કાર મંત્ર સત્સંગપૂર્વકનું શુભ દેવોન હોવાથી

નિસ્તરંગ અવસ્થાની પ્રાપ્તિમાં સલામત થાય છે.

સર્વ લક્ષ્યોમાં શ્રેષ્ઠ લક્ષ્ય નમસ્કારનો લક્ષ્ય છે.
નમસ્કારલક્ષ્યમાં નમસ્કાર પ્રત્યે સર્વસ્વનું દાન અને
સમર્પણ છે, તેમ જ તેનું ફળ અગાહિત - અચિન્ત્ય છે.

સર્વ પાપને ભેદવા માટે તે સમર્થ છે.
સર્વ મંગલોને જેથી લાવવા માટે તે અમોઘ છે.

અનાલતા ત્રણ મંડલો કે અઠી માંટા -
સાડા ત્રણ માંટા વગેરે લક્ષ્યના ગૂંચલાકારને જણાવે છે.
તે દરેક માંટા ઉત્તરીતર લક્ષ્યની વૃદ્ધિના સૂચક છે.
નમ્નેલક્ષ્ય = આગમસાર. અનાલત = મંચ - મંત્રનો સાર.
નમ્નેલક્ષ્ય અનાલતામય સમતાલક્ષ્યની વૃદ્ધિ કરે છે.

તેને સૂચવવા સાડા ત્રણ માંટાનું આલેખન છે.
એક અનાલત ધ્વનિ પછી અસ્પષ્ટ વિના ચાલ્યા કરે છે,
તે જણાવવા માટે તેનું આલેખન વર્તુલથી ન કરતાં
સ્પષ્ટરત કે ગૂંચલાકાર છે. મંગલમાંથી બિનમંગલમાં જવા
તકા વ્યક્તિમાંથી સમસ્તિમાં જવા માત્ર લક્ષ્ય જ સમર્થ છે,
રાજા કે ક્રિયામાં તે સમર્થ જ નહીં.

નવસ્ફાર એ પ્રથમ ધર્મ શાસ્ત્ર ?

જ્ઞાનાગ્રામનું પ્રથમ સૂત્ર 'પંચમંગલ' ધાને નવસ્ફાર સૂત્ર છે.
તેનું પહેલું પદ 'નમો' છે.

એ નવસ્ફાર ક્રિયાના અર્થમાં અભ્યર્ચ પદ છે, એટલે
એનો અર્થ 'હું નવસ્ફાર તું છું' એવો થાય છે,
તેમ 'નમો અરિહંતાણાં'નો સ્મરણ અર્થ
'હું અરિહંત પરમાત્માઓને નવસ્ફાર તું છું' એવો થયો.
અર્થ 'નમો' પદ પ્રથમ પૂજીને

એ સૂચવ્યું કે નવસ્ફાર એ પ્રથમ ધર્મ છે. નવસ્ફાર
એ ધર્મ તરફ પ્રયાણ કરવા માટે મૂળભૂત વસ્તુ છે.
નવસ્ફારથી શુભ ભાવ જાગે છે.

નવસ્ફાર માંત્ર એ વિશ્વાભિનિવેશનું ઔષધ છે.
નવસ્ફારમાં 'હું અરાણી છું' એવા સ્વભાવ છે.
એ સ્વભાવ અરાણી ગર્ભ કરાવે છે અને રાણીના
સ્તુતિ કરે છે. વળી જીવમાં સરખ ભાવ પ્રકટાવે છે
અને એ સરખતા જ મોક્ષમાગની પ્રથમ શરત છે.

ગદરે માંચ અભિનિવેશને ટાળી ગદ્રતા રક્ષાપ્ત્તી છે.
ગદરે ક્ષેરા રાણીઓની પરાધીનતાને રચનાશય છે.
ગદરે માંચ સ્વલઘુભાવ સદા રક્ષા રાષ્ટ્રે છે. એના
પ્રભાવે જ સંત વખત જીવ પ્રહરિશાને પાપા શકે છે.

રાજા જ્યાં સુધા અપ્રહી છે,

ત્યાં સુધા પ્રહી રાણીની પરાધીનતા જ જીવને
અભાવ વધવામાં સલામતારી બની શકે છે.

રાણી પ્રત્યે ગદ્રતા અને રાણીની આરા પ્રત્યે
પરાધીનતા એ હ્રદયસ્થ મામનો પ્રથમ દર્દ છે.

જેને ગદવામાં આવી તેના ઉચ્ચતાનો અને પરીતાળી
જાતની લઘુતાનો ભાવ સમિત રક્ષા રાજવા ધીરજને
ગદવાની પરમ આવશ્યકતા છે. જેને ગદવામાં આવી છે,
તેને હૃદય દિગ્ગેમાં પદારવા ધારેણું નિમંત્રણ ધાને ગદરે.

ગદસ્કાર એ માંચ છે. માંચ અટલ મનજું રક્ષા.

માંચના વહી વડે મનજું સંસ્કૃત-વિસ્મય રક્ષા થાય છે.

માંચ = વિશિષ્ટ મનન અને તે વડે ધર્મ જીવનું રક્ષા.

ગમસ્તાર એ ગમતા અને પરાધીનતાને કુષ્ટ તરે છે.
લેઈકે તે લેઈકોતરમાં ગમસ્તાર સૌંદર્ય પ્રથમ ધર્મ છે.

પરમાત્માને ગમસ્તાર એ

પીતાળા આત્માને ન ગમસ્તાર છે અને પીતાળા
આત્માને ગમસ્તાર એ પરમાત્માને ન ગમસ્તાર છે.
ગમતે એ આત્મનિકીદન ભક્તિનો એક પ્રકાર છે.

ગમતે એરા ગમસ્તાર ફરતારે પરમાત્માની આગાધ

‘હું તમારો ન અંશ છું, સેવક છું, દાસ છું’

અર્થે પીતાળું આત્મનિકીદન તરે છે.

ગમતે = પરબ્રહ્મની સૌંદર્ય સંબંધ ફરિયાગાર મહાત્મ.

તે આત્મનિકીદનપૂર્વકની શરહાગાતિને સૂચવે છે.

અરાળ સહિત સર્વ પાપોનો ગાશ ફરવાની શક્તિ
ગમસ્તારમાં છે, તેમજ ગમસ્તારમાં આત્મરુમર્પણ પાવ છે.

રુમર્પણ = અનાત્મપદાધીમાં આત્મબુદ્ધિનું વિરુલ્લભ.

રુમર્પણ = આત્મભાવમાં નિમગ્નન.

તે નિમગ્નનનું ન જાણું ગામ શરહાગાતિ છે.

સવશ્રીષ્ઠ વસ્તુનું સવશ્રીષ્ઠ પાત્રને ધ્યંજ સવશ્રીષ્ઠ દાન
તે 'નમ્રો અશિહંતાણાં' પદનો ભાષ્ય છે.

દાન આપવાના સવશ્રીષ્ઠ વસ્તુ મેઘ હીય તો તે મન છે,
દાન દેવાનું સવશ્રીષ્ઠ પાત્ર મેઘ હીય તો તે પરદાત્મા છે.

'નમ્રો અશિહંતાણાં' પદમાં

સમગ્રદશનિ, રાજા અને આરિમરૂપી

મોક્ષદાગ્નિ આરાધના રહેલા છે.

શુદ્ધે સ્વરૂપના રૂચિ, બીજા અને પરિહૃતિ

તે સમગ્રદશનિ - રાજા - આરિમ છે.

નમસ્કારર્થે સાચો જલસંબંધ સંધાય છે, તેમ આરાજા,
પાપ તથા તેનાં વિવિધ વિપાત્કનો સદા માટે અંત આવે છે.

નવત્રીરમાં સર્વ શાસ્ત્ર અને સર્વ શાસ્ત્રીઓમાં નમસ્કાર છે.

નવત્રીરના પ્રથમ પદમાં નવપદી છે અને

નવપદીમાં નવત્રીર રહેલો છે.

નવપદીનો ભાષ્ય અને સિદ્ધિયક્તું ધ્યાન પરસ્પર પૂરક છે.

ધ્યાન સિદ્ધિયક્તું અને ભાષ્ય નવત્રીરનો પરસ્પર પૂરક બને.

અખૂટ ફૂલ આપનારું દાન તે ગમસ્કાર.

ગમને પંચ કરેરા પંચ પરમજિને અપાતું સન્માનનું
દાન બદલામાં પીતલના શુભ્રતા આત્માનું દાન કરે છે.

પીતલના શુભ્રતા આત્માનું અનાદિપાદે ધર્મનું
વિસ્મરણ એ જ અનંત દુઃખનું મૂલ છે અને
તેનું સ્મરણ એ જ અનંત સુખનું બાજ છે.

ગમસ્કાર કરેરા પંચ પરમજિનું સ્મરણ એ પીતલના
શુભ્રતા આત્માનું સ્મરણ કરાવીને અનંતકાલ સુધી પહુલ
ખૂટે તેવું અખૂટ દાન કરે છે. જે આપનારાં જ છે પહુલ
ફદી પહુલ લેનારાં ગદ, તેમને આપવામાં આવતું દાન
એ જ એક એવું દાન છે કે તેનું ફૂલ અગ્નિ બને છે.
પંચ પરમજિ ભગવાંતો સન્માન લેવાની ઇચ્છારહિત
હૈયવર્તી અને ભવોને પીતલના સવસ્થનું દાન કરવા
પાટે જ એનું દુનિયામાં અસ્તિત્વ છે, તેમને
ગમસ્કાર કરેરા બધારે સન્માનનું દાન હૃદયે કરવામાં
આવી છે, ત્યારે તેનું ફૂલ અપરિમિત બને છે.

'નમ્મો અરિહંતાણાં'માં રાગ-શ્રીધરભિત
 સ્વભાવભાવને જ નમસ્કાર કરવામાં આવ્યો છે.
 સંગ્રહ શ્રી પદ્મ તેવા સ્થિતિમાં જ્યાંનો પુરુષાર્થ
 સૌના આત્મતાને શાખા દે છે. ધર્મનું કૃપ શાંતિ છે.
 શાંતિનું મૂળ અનામૂળ જ્યારેસ્વભાવ છે,
 તેને નમસ્કાર નમ્મો રાગ પ્રથમ પદમાં કરવામાં આવ્યો છે.
 વાતરાગસ્વભાવ અને કુદાસલાને પરસ્પર સંબંધ છે.
નમ્મો = નિર્ભયતા, અરિહં = નિર્વેરતા, તાણાં = આપેદિતા.

નિર્ભયતાનો મૂલ્યમંત્ર નિર્વેરતા.

નિર્વેરતાનો મૂલ્યમંત્ર નિષ્કામતા.

નિષ્કામતાનો મૂલ્યમંત્ર આપાપામતા.

નમસ્કાર માનવના પદ્મની સંપત્તિ છે,
 જાન સંપત્તિ તેને અન્ય તરફથી મળે છે.

નમ્મું સ્થિત મન અને ભુક્ષિનું સત્ય કૃપ છે.

નમ્મો એ દેવા ગુણ અને આધ્યત્મિક સંપત્તિ છે.

નમસ્કારક સ્વાધારનો ગુણ ઉત્પન્ન થાય છે.

નવસ્કાર એ નવસ્કાર ફરનારનો છે, કેમકે:

(1) નવસ્કાર એ ફરનારને આદર્ય છે. સ્વતંત્ર: કાતાી
એ નિયમ મુજબ દૈવદાતા ધનની સેવા
જે જેને આદર્ય લીધ, તે તેનું જ ગણાય.

(2) નવસ્કાર એ ફરનારના ગુણરૂપ છે.
રાખ, ક્રિયા કે શબ્દ એ નવસ્કાર ફરનારના ગુણ છે.

(3) નવસ્કાર એ નવસ્કારના ઉપરહુરૂપ તેમજો કુલોપશબ્દ
ફરનારમાં છે. તાર્ક-ઉપરહુરૂ શિષ્યવ્ય અન્વય લીધ નર.

(4) નવસ્કારનો પરિહુરૂપ નવસ્કાર ફરનારમાં છે અને
તેના ફળનો ભોજતા નવસ્કાર ફરનાર છે.

ભગવાન ધર્મને એના ફરતાં

ભગવાનના ધર્મને, તે વધુ સાહે છે.

'નમો અરિહંતાણાં |' પદનો

અંત અર્થ એ પણ છે કે અપ્રહુરૂતાની ભાવનારૂપી
અરિને લહુનારાઓને નવસ્કાર ધારી.

પ્રહુરૂતાની ભાવના એ કિત્તની ગરબ સારે છે.

ગવર્ધીરણું સ્મરણું †મફરુ ધારે છે અને
†મફરુ ધર્મંગાળના ગામ ધારે છે.

ધર્મંગાળમાં †મફરુ ફરવાનું સમાધર્ષ છે.

ગવર્ધીરના સ્મરણું ઉભવ †મફરુ સંત સુધ્ધ ધારે છે.

સંત લાગુ †મફરુ ફરુ અને
લાગુ લાગુ ધર્મનો ગામ ધારે છે.

†મફરુ કારણ પાપ છે, ધર્મનું કારણ પુણ્ય છે.

ગવર્ધીરના સ્મરણુંમાં ૨૮ પાપનો નાશ ફરવાનું અને
૯ પુણ્યના વૃદ્ધિ ફરવાનું સમાધર્ષ છે. ગવર્ધીર મંમમાં
ભવ્યપ્રધાન નિર્દેશ લેખક શત્રુને નરિ પુણ્ય શત્રુભવને
લહનારા અરિંતોને ગમસ્કાર છે. શત્રુભવ શિતભવનું
લહવ છે, તેમ સર્વ નંતુઓ પ્રત્યે શિતભવને ધવહા
ફરનારા અને તે વડે શત્રુભવને લહનારા અરિંતોને
ગમસ્કાર. તે ગમસ્કાર કૃષભવ રૂપી પાપને લહ છે
અને શિતભવરૂપી મંગાળને †રે છે.

શિતભવ મોહનું અને શત્રુભવ સંસારનું કારણ છે.

નવકાર માંમ આ મિનેસ્પર દેવીનું સૂક્ષ્મ રૂપ છે,
આ મિનેસ્પર દેવીની અકુરદેલ તેમાં છે.

મિનપૂજા કરા સ્થૂલરૂપનું અનુસંધાન કરીને પછી જ
નવસ્કારના નવ વડે સૂક્ષ્મ રૂપમાં પ્રવેશ કરવાનો છે.
એ સ્વાયું છે કે નવસ્કાર માંમના મંગલ સ્મરણ કરા જ
મિનપૂજાની ભાષા પ્રકટે છે, પરંતુ

નવકારસ્મરણ કરતાં નવકારનવપદાં વિશીષતા રહેલા છે.
સૂક્ષ્મરૂપને અંતરૂ યાત્રા ઉપર આભેજનું એ 'નવ' છે.
પૂજા સ્થૂલરૂપ માટે, નવ સૂક્ષ્મરૂપ માટે અને
ધ્યાન પરરૂપના પ્રાગરૂપ માટે થાય છે.

નામસ્મરણથી ઈશ્વરનો વિચાર જાગે છે, તેથી
નામસ્મરણ પછી સ્વતંત્ર છે. પંચપરમીષ્ટિ નવસ્કાર
ભવરૂપમાં પડતાં જ્યોતિને મલાઆલંબનભૂત થાય છે.
પ્રભુની આસામાં જેટલાં ગુણ છે, તે બધાં ગુણોને
પરમીષ્ટિ નવસ્કાર કરનારો ધર્મ પામવાનો આધ્યારી
જાને છે, તેથી પરમીષ્ટિ નવસ્કાર એ સારના પોટલા છે.

નિમ્ન અને નિમ્ન

દિલ્લમાં અનેક નિમ્નમાં ગદ્યરજાર નિમ્ન અપૂર્વ નિમ્ન છે.

વ્યક્તિ પૂજના રચના આ નિમ્નમાં ગુહિત પૂજના છે.

અહીં ફોર્મ દેવો, ઝાલ, જાત કે સંપ્રદાયનો નિર્દેશ નથી.

સર્વ દેવો, ઝાલ, જાતિ, સંપ્રદાયમાં અર્થવા ગુહિતવાનોને

ગદ્ય લેખકની આ નિમ્ન સર્વવ્યાપી છે. આ નિમ્ન એક

સમગ્ર દિલ્લમાં ગુહિતવાન આત્મીયોને વંદન થાય છે,

તેમ તે અત્યંત ઉદારદય મહત્તિ સેવ - દ્યેવ - પ્રદેવ છે.

'Namo' is opening of the heart,
mind and soul to Him and
closed to all else. The greatest
command is to love Him and
also your neighbour. Nothing can
daunt you when your ears are
tuned to the song of navkar.

नमस्काराणां शं शं समाधिषु द्वे?

नमस्काराणां १४ नमस्कार, १२ जिह्वा, ८ हृत्कार, ८ सुत्कार,
३ लफार, २ यफार, ८ मफार, १ वफार, २ खेफार,
१ झफार, १ बफार, १ तफार, १ संयुक्ताङ्गिर, ५ पफार,
३ लफार, १ दफार नदी, १ धफार द्वे.

नमस्काराणां १४ प्रश्न, १२ मंगल, ८ निधि, ८ सिन्धि,
३ मंगल (आदि, मध्य, अन्ति मंगल) नदी
२ आरिज (द्वे नदी, सयदिरति) समाधिषु द्वे.

उपरान्त नमस्काराणां पंच परमणि नदी, नदी लगेतु द्वे.

: meditation upon Namaskar:

nand is for mercy - दया.

अरिहं is for grace - कृपा.

तापि is for protection - रक्षण.

नन्दे को पापजुं प्रादेस्त्रि, अरिहं को धर्मजुं अनुमोदन
नदी, तापि को परम सत्ता सार्व श्रेयता द्वे.

પરમોચ્ચ પાંચ ન કોષ ?

અરિહંત કૂળ છે, સિદ્ધ કૂળ છે, આચાર્ય પુષ્પ છે,
ઉપાધ્યાય પત્ર છે, સાર્થ સ્તંભ - શાખા - પ્રશાખા છે.
દર્શક્રિયામાત્રના કૂળમાં પ્રથમ પ્રેરક તરીકે અરિહંતો છે.

અરિહંતપિતા દર્શનું વિદિધુક્ત આચરણ

સિદ્ધ કૂળ અક્ષરિ પ્રોક્તને દેનારું છે.

વળી દર્શક્રિયામાત્રનું સ્વરૂપ શુભારૂપ, સંવર અને
નિર્નરામ્ય છે તથા તે ત્રણ રત્નત્રયાત્મક છે.

આચાર્યનો આચાર્ય એ સમ્યક્ આરિત્યમ્ય,

ઉપાધ્યાયનું રાજ એ સમ્યક્ રાજામ્ય અને

સાર્થકોના સહાય એ સમ્યક્ દર્શનમ્ય છે.

આમ પંચપરમોચ્ચનું તત્ત્વ દર્શક્રિયાઓમાં ગુણાયેલું છે.

ધ્યેય = અરિહંત - સિદ્ધ,

ધ્યાતા = આચાર્ય - ઉપાધ્યાય - સાર્થ,

સ્વરૂપ = દર્શન, રાજ, આરિત્ય, તપ અને

કૂળ = અરિહંત - સિદ્ધ.

જેન ધર્મ 'પ્રદાતાં સર્વ ધર્મોણાં' શા પાટે ?

જેન ધર્મ વિષ્ણુવત્સલ છે, ગરૂ સત્કલ સત્પરિત્રાશયા તથા દેવ પરબ્રહ્મવનિષાદ્ય લિત્તારત્ત છે. સર્વ ધર્મોણાં પ્રધાન જેન ધર્મ છે, ક્રોષત્ત તે પરષાદ્યવત્સલ ધર્મ છે.

સર્વ ગરૂઓણાં પ્રધાન ગરૂ સુસાધુઓ છે,
ક્રોષત્ત તેઓ પરબ્રહ્મવનિષાદ્યના રક્ષત્ત છે.

સર્વ દેવોણાં પ્રધાન દેવ વાતરાગા નિનેશ્વર દેવ છે,
ક્રોષત્ત તેઓ વિષ્ણુવત્સલ ઉપદેશના દાતા છે.

ધર્મણું લક્ષ્ણ વાત્સલ્ય છે, જેપાંદિ ક્રિપાદિ ધર્મો નન્ને છે.
ક્રિપાદિ જ્ઞાન ધર્મોણે ધ્યક્ષ્ણ ક્રમગાર ગરૂઓ છે અને

ક્રિપાદિ જ્ઞાન ધર્મણું ક્રૂપા પ્રક્રિતિ છે.

પ્રક્રિતિ, પ્રક્રિતિપ્રાગ અને પ્રક્રિતિસાધત્ત -

ત્રણે નવક્રીર મહાંઓણાં પ્રુભાદ્ય છે.

જે ક્રાવત્તના દેવ વાતરાગા ભગવાન,

ગરૂ સુસાધુ ભગવાંત અને ધર્મ દયાભદ્ય છે,

એવા ક્રાવત્તપણાંની પ્રશંસા ત્ત્તે ભુક્ષિશાળી ન ત્ત્તે ?

गणेश्वररचित ज्योतिष सूत्रो

धरिदावली सूत्रेण दुष्कृताणां धर्म हे,

इरेदि लंते सूत्रेण प्रादेश्चिन्त इषे सदाविरति धर्म हे,

उपसृगात्सरेण विरतिर्धर्मणां व्यावृत्तां विधोनेो नाश मने

लोकास्स सूत्रेण अरिंतो साधे समापत्तिरूप प्रेजाप धर्म हे.

या सूत्रो ज्योतिष छ, ते अनुभवधे स्पष्ट धर्म तेन छ.

आत्मंतिष्ठ, शिल्प, ध्रुव, निरंतर मर्धा सर्वोत्तम

शुभना आर्थांगयो आहरपूर्व पंच मंगल लब्धुं.

'तज्जापस्नदध माधमध।' नामने नम फरवो मने

अर्थजुं शिन्तन - लब्धन फरजुं. नमनधे गडइफपा मने.

रधेकृष्ण, सीताराध, 'नमो अरिहंताणां' वगिरे

नामशास्त्रा ते मंत्रर्थतन्धे. सर्व मंत्रोनेो सार 'नाम' हे,

o

नम = Repetition of name with meaning

and feeling. Grace through praise and

Grace through gratitude सर्व शास्त्रोनेो मने हे.

નવમીં ૨ મઢકવિ પરમંગલમલશ્કુતરકુંડ
તે સકલ આગમોમાં મંત્રગતિ રહેલ છે અને વધાર
ક્રિયાગુણપુષ્પ સુદ્ધ ગુણોના મીલનરુપ છે તથા
પરેચ્છ ફલપ્રસાદક અને પરમ સ્મૃતિવાદ રૂપ છે.

ઉધાયોને ગાધવાનો ઉપાય શી ?

ઉધાયો અને પ્રમાદને દૂર કરવાનો મંત્રનો મંત્ર ઉપાય
શ્રી નમસ્તાર મલાંમ કરા પરમશિશીના સદ્ગુણોનું
સંબ્ધ, ગમન, વંદન, સ્તવન, ધ્યાન અને
સ્તવ આરાધન કરવામાં મશગુલ રહેવું, તે જ છે.

વારંવાર મન કરવા કોચ સૂત્ર

'Heal thyself' મઢકવિ 'પંડે સાને પા.'

આ સૂત્ર વારંવાર મન કરવા કોચ છે.

શ્રીદ મંત્રોમાં નડીપાસનાનું ગાપનિશાન મઢ.

એ મંત્રો કરા ત્રશિશી જ્ઞાનના મંદર સર્વ વસ્તુમાં
વ્યાપી રહેલાં, વિલસા રહેલાં મંત્ર અને આક્રિતીય વિરાટ
પુદ્ગ, આલેખના સ્મૃતિ - ઉપાસના જ કરતાં લતાં.

Amko

મંમરિનિહિ દાટે શું ઠરણું ?

મિત્ય સીદામાં સીદા ત્રહાઈ ચાર ઠગાઈ રિનેરિને
બાપ દાટે ઠાઠવા બેજમે, દશાંશ લીધ પહુલ ઠહો ઠ.
મંમના સારી ન્સીતિર્નધ દોબાધ અને ધિત્તટિતિનો
તેમાં લધ ઠવધ, ત્યારે મંમરિનિહિ ગળ્ઠ ગહાધ છે.
મંગલ પરંપરાવર્ધ ઠધે. ગવડીરના પ્રધાન પદ ઉધર

પૂન્યભાવ - સારભાવ,

સન્માનભાવ તથા જાગૃતાનભાવ મલાકુલકોદધ સર્જ છે.

Naukar is a diagram of eternal soul.
To be is the greatest power of any kind
of becoming. Naukar is the infallible
constitution of Cosmic government and
Samayik is the chief instrument
of sovereign rule over Cosmic Order.

- Shashikant mehta, Rajkot

३१ Naukar Mahamantra is an
ultimate purpose of cosmos - नौक योक्त.
Therefore, it is mantra of the nature
and nature is the noble mission of
namaskar, hence both are one &
the same. Progress merely happens
in the sub-human world;
In the human world, it is willed.
man, you and I are self-willed.

The exercise of self-will is
the prime necessity of human life.
Learn to know the law and allow
it to order your life and you will
have the secret of victorious living.
In kindness, all of the virtues grow.

પંચ પરમહિં ગમસ્કારનો સાર શ્વહુગાતિ
 અરિંતો ગુહુ પ્રત્ષવાન હૈષ્વર્ક પરમ મંગલરૂપ છે.
 અશિલ્ત્વ શાક્ત અને તેના પ્રભાવે
 તીર્થ પ્રવર્તાવા પ્રોક્ષમાગ દર્શાવે છે, તૈર્હ લોકોત્તમ છે.
 અરિંતો સર્વદે, પરાધરશિષ્ હૈષ્વર્ક
 શ્વહુ - આધાર - અવલંબન આપી છે, નાનાદિ
 મારા નિર્મીયાસી વડે ટેકી આપે છે, માટે શ્વહુરૂપ છે.
 શાસ્ત્રોનો સાર ગમસ્કાર અને તેનો સાર શ્વહુગાતિ.
 શ્વહુગાતિ એ આત્મદુવ્યની નિર્વિમ્લ અનુભૂતિરૂપ છે.

ગમસ્કાર વડે શું થાય ?

'હું' સ્તરલ શરીર નરિ પહુ શુદ્ધ આત્મા અને
 'મારું' સ્તરલ ધનાદિ નરિ પહુ શુદ્ધ માનાદિ ગુહુષ્ટિ-
 સ્વધ શાખવનાર મલામંત્ર ગમસ્કાર છે, તૈર્હ તે
 પ્રાણને જતાવનારી ધર્મરાજનો મલામંત્ર પહુ કહેવાય છે.
 જ્ય તદે, શિવ સુષ્ટ અભૈદ સુધાવનાર મંત્ર 'ૐ' છે
 અને 'નમો' એ ૐ મંત્રનું જ વિશદ રૂપ છે.

નવક્રીરકે બિનારાપાલન કઈ રીતે ?

આરુવનો ત્યાગ અને સંવરનું સેવન એ બિનારા છે.

નવક્રીર વડે તેનો અનુબંધ પડે છે.

નવક્રીરના સતત સ્વરૂપ વડે આરુવમાં હેષપહાંની
અને સંવરમાં ઉદાદેષપહાંની ભુષિ ઉત્પન્ન થાય છે,

તે અનુબંધ દેઠ થતાં

આરુવનો ત્યાગ અને સંવરનું સેવન સુલભ બને છે.

બિનારાના જૈ વિક્ષિષ્ટ ક્યા ?

પંચ પરમૈષ્ઠિ એ ક્ષ બિનારાનું ચત્તિમંત સ્વરૂપ છે.

પ્રથમ જૈ પરમૈષ્ઠિ એ આરાધનના ફલસ્વરૂપ છે,

દ્વિતીય જૈ પરમૈષ્ઠિ એ સ્વયં આરાધનસ્વરૂપ છે.

ત્રીજાને જમસ્કાર કરવાનું ચિત્તશુદ્ધિ થાય તથા શુદ્ધ

ચિત્તમાં આરાધનું દિષ્યવ્યેમીપહું પ્રતિબિંબિત થાય છે.

સુચરાચર દિષ્યના શિશ્તિ એ આરાધન અને

આરાધના વિરાધનનું જ પ્રતિબિંબ પાડે છે, તૈર્જ આરાધના

જૈ વિક્ષિષ્ટ : મલાનુભાવ અને મલાવષય કરેલાં છે.

'नमो = ॐ नमो ।'

Namo is a turning point of mind
from विगाय to स्वगाय,
from body to soul,
from mind to beyond mind and
from ephemeral to transcendental.

नमो मंत्र वडे जे ध्यान धर, ते मावनी लाषापां
transcendental meditation इली शताय.
मंत्रना साधु साधुजो मर्तुडे ते मंत्रार्थना प्राप्ति छे.

मंत्र नमो जे अंतन्येना प्रवासां लगे, तारे

मंत्रार्थन्ये प्रगारुं गह्राय छे.

नमो रणा नमो इषादृति नमो छे, उमते

तेमां सय मात्मासोपां रईला समागतानुं

तियत्राभान्ये ध्यान धर छे.

नमो रणा नमो इषादृति शो छे, उमते तेमां सयमिष

इषादृति मात्मासोपां उर्ध्वताराभान्ये ध्यान धर छे.

ગમસ્કાર મલામંગ એ મલીપકારી કઈ રીતે ?

તે મલાશાત્રુત્વે મિધ્યાત્વપોષ્ણે નાશ કરે છે તથા પરમ
ખાંધવત્રુત્વે સમ્પૂર્ણવરણની પ્રાપ્તિ કરાવી આપે છે,
જે બાળ વસ્તુકે શાંત્યે ગઈ, તેજ તે મલીપકારી છે.
તે દુર્ગતિરૂપી જેલ કાપી આપે છે અને સદ્ગતિરૂપ
મલેલ મેખલ આપી છે, તેજ પહુલ પરમોપકારક છે.
'મમ્લકર્ષક ગમસ્કાર' એ લોભક મલેલ છે પહુલ
'ગમસ્કારક મમ્લકર્ષ' એ લોભીતર સત્ય છે.

ગમસ્કાર એ સાધના છે.

સાધના વિના સિદ્ધિ મળતી હોય તો ઈ ગતિ હીન નહ,
કેમકે જલો સાધના કરતાં દોષાતાં ગઈ.

સિદ્ધિગતિ એ સાધનાનું ફૂલ છે.

નવકારમાં 'નમો' પદ ખાંચ વાર છે, તે સુચવે છે કે:
'નમો' પદ વિનયનું પ્રત્યક છે, શીધનનું બાળ છે
અને શાંતિ - તુષ્ટિ - પુષ્ટિને મરનાઈ છે.

અશીકવૃક્ષી નાચે નવકાર મંગ નાપ તત્કાલ ફૂલે છે.

નવ લાજ અથવા ક્રોડ નવકીર નાપના સમયાવધિ

નવકીર મંત્રનો રાગે ૨૦૮નો નાપ ફરનારને

૨૫ વર્ષમાં નવ લાજ મંત્રનો નાપ પૂરો થાય છે,

રાગે ૫૦૦નો નાપ ફરનારને ૫ વર્ષમાં નવ લાજ મંત્ર,

રાગે ૨૦૦૦ ગણનારને ૨૧ વર્ષમાં નવ લાજ મંત્ર અને

રાગે ૫૦૦૦ ગણનારને છ મારામાં ૯ લાજ પૂરાં થાય છે

અને પાંચ વર્ષમાં તો ૨ ક્રોડ નવકીર પૂરાં થાય છે.

આ રીતિએ મંત્રર્થતન્વ પ્રગટે, ત્યારે સાદૃષ્ટ પાતે

મંત્રમય - અક્ષર - પદ - શાક્ષરચરૂપ જાની વાક્ય છે.

મંત્ર = સર્વાલ્લભા શિષ્યર ઉષ્ટ પલ્લેચાની લાકડી.

ટોચ ઉષ્ટ પલ્લેચા પછી લાકડીની જરૂર નહીં.

શાબ્દ - મન - મહુ સાથે મંત્ર ગાઠ સંગંધ ધરાવે છે.

મન અને મહુ વચ્ચે સ્થિતિમાય સંગંધ છે.

આત્મસ્થાપીત્વાર = ક્ષેત્રે = નિવિસ્ત્ર ચિન્તામ સમાધિ.

નવકીર મંત્ર સંત્ર સમુદ્ધ - જલુદ્ધ સાધન છે,

આત્મસ્થાપીત્વાર ફરવા કાળે મળને તૈયાર ફરવા માટે.

નવત્રીર મંત્રમાં સર્વનો સમાવેશ.

જેવા રીતે સમુદ્રમાં સર્વ નદીઓના જલનો સમાવેશ છે,
સરથના તેજમાં સર્વ તેજનો સમૂલ છે,
એ રીતે આ નવત્રીર મંત્રમાં સર્વનો સમાવેશ છે.

જેમ કે કાદશાંગ સૂત્ર, મોદ પ્રક્ર,
બ્રહ્મજનર, મંત્રાજનર તથા પિંડાજનર -

એમ સર્વનો પિંડ આ નવત્રીર મંત્ર જ છે.

નવત્રીર મંત્રના પ્રથમ પદનું ધ્યાન એ કર્તવ્ય કેમ ?

અરિંત મૈટલ ક્રીણ ?

અખિલ લોકાધીશ, સકલ લોકસામ્રાજ્યાધિપતિ,
સ્વાભાવે મહાસત્તાદી શિષ્ટ, મહાશિષ્ટ, પરમશિષ્ટ,

અનાંત અનુગ્રહતર્તા અરિંત છે.

એ માટે પ્રથમ પદનું પદસ્થ, પિંડસ્થાદિ ધ્યાન કરતવ્ય છે.

નવત્રીરના પ્રથમ પદ ઉપર ધ્યાન શા માટે ?

પ્રથમ પદના વાચ્ય એવા અરિંત પરમાત્માના

કૃત્ય, ગુણ, પરમિતિનું ચિન્તન દીર્ઘકાલ સુધી થઈ શકે છે.

નવત્રીર મંત્ર સ્ત્ર પૂજકોગ

નમ્ય ક્ષેર ધ્યાનમાં અને ધ્યાન ક્ષેર
લયમાં લઈ જગત નવત્રીર મંત્ર સ્ત્ર પૂજકોગ છે.

'નવત્રીરમાં માત્માને જોવી' સંત્રલ

માત્માને, માત્મા વડે, માત્મામાં જોવી.

અસંખ્ય યોગોમાં નવત્રીર સ્ત્ર કોગ છે,
સ્ત્ર નરિ પહુ અસંખ્ય કોગમ્ય નવત્રીર પાત્ર છે.
નવત્રીર પરના પ્રીતિ-ભક્તિ ૨૨ ભાવનાઓઈ જન્મતાં
વૈરાગ્યને અને ૪ ભાવનાઓઈ સુચવાઈ રહેતાં રનેટને
ટાવા રાત્રે છે. નવત્રીર વગર વૈરાગ્ય-પ્રચ્છાદિ ભાવી
જવનામાં ટાવા રાત્રવા અશક્ય છે. નવત્રીરના અઠ્ઠરી
અઠ્ઠમ સ્ત્રિદા માત્માના જ અનાદિ-સંશિષ્ટ વહુઈ છે.

સ્ત્ર પ્રાર્થના

ત્રહે કાલમાં સંસારસાગર તરવાનું આલંબન પંચપરમશ્ચિ છે.

જ્યાં સુદ્ધ સંસારમાં રહેવું પડે,

ત્યાં સુદ્ધ પંચપરમશ્ચિના વાસના મને ભવીભવ લીને.

ગુજરાત, સં. ૨૦૩૦, તારીખ સુદી ૫, પુર્ણિમા, ૩૨-૧૦-૧૩

વિષ્ણુ ઉપર સાધાનને ક્રિયા ? ગપરકાર મહામંત્રણું.

ભક્તિનું સૌંદર્ય સ્વરૂપ અને મનનને સાધન

પંચ પરમજિહ્વા આ ગપરકાર મંત્ર છે,

તેજ વિષ્ણુ ઉપર સાધાનને આ ગપરકાર મહામંત્રણું છે.

કૃત્તિને શ્રેષ્ઠ કોઈ વસ્તુ નથી, પરંતુ ભક્તિને વશ

કૃત્તિ હૈવર્ષી કૃત્તિ દાસી અને ભક્તિ સ્વામીની છે.

ભક્તિ વિના કૃત્તિ અસંભવિત હૈવર્ષી

વિષ્ણુમાં પ્રભુત્વ કૃત્તિનું નરિ પશુ ભક્તિનું છે.

મહામંત્રણે આરાધ્ય રંધ હૈવ, તો પશુ રાજા છે અને

વિરાધ્ય રાજાધિરાજ હૈવ, તો પશુ રંધ છે.

રંધને રાજા જનાવનાર અને દરિદ્રને સપાટ જનાવનાર

એવા મહામંત્રણે જે આ રીતે સમજીને આરાધ્ય છે,

તે વિષ્ણુને ભાવિ ચક્રવર્તી, દેવ, દેવેન્દ્ર, અહમિન્દ્રેઈ

પ આધ્ય છે અને સર્વ ભવ્ય માતામારીને પૂજાનું

સ્થાન બને છે. નમ હી આ પંચમંગલપ્રહાશુતસ્કંધનો.

'નમદી' માંય વડે શું થય્યું છે?

- (૧) સુહૃદમલનો પ્રારુ (૨) તથા, લવ્હાત્વનો પદ્યય
(૩) ભવભયદી ત્રાહુ (૪) પ્રવૃત્તિગાની ચિત્તિલ્લા
(૫) પ્રોલધિષનો અપહાર (૬) વ્યવધરસદી વિષ્ણુપતા
(૭) અસહાયતાનું પ્રકટન (૮) માંતરાત્માનું સમર્પહુ
(૯) સન્માનનું દાન (૧૦) પરતત્વની સન્મુપતા થય્યું છે.

'નમદી' સંદર્ભ... (૧) નમ્રતાનો ગરી (૨) વિવેકનો દીપ્ત

(૩) પ્રવૃત્તિગા તાપાં તોડવાની ચાલ

(૪) શિવનગરનો માગ (૫) માનસિક શાંતિનો અગ્રદૂત.

'નમદી'દી પદ્મત્તી કુરુતા, લઘુતા, ગુચ્છતા, લીનતાનાં

અને પરમતત્વની મલતા, ભવ્યતા, ઉચ્ચતા, ગઠ્ઠતા

તથા સારસ્વતાનાં દશન થય્યું છે.

'નમદી' અનુક્રમતાનો સંપ્લે - પ્રતિષ્ઠાતાનું વિસર્જન છે.

'નમદી' પદ્મ સંસ્કૃતિનો વિશ્વાસુ જાગે છે.

'નમદું' સંદર્ભ મસ્તક અને લાધની સપ્તસાધ મજ,

મજના વિષ્ણુ - માંત: પ્રકૃતિના તરંગોને પહુ મધાવવા.

'નમદે' - જો અક્ષરના પ્રોત્ક્રિયા

(૧) નમદે એ right-hand-path છે.

તે ધ્રુવિત, ધ્રુવિતપાઠ, ધ્રુવિતપાઠપ્રસ્થિત પ્રતિ
અનુસૂય વર્તન - પ્રદક્ષિણ છે અને સંસ્કાર, સંસ્કારપાઠ
તથા સંસ્કારપાઠપ્રસ્થિત પ્રતિ વિષુપ્તતા છે.

(૨) નમદેમાં પ્રોલને નમદે અને પ્રોલને આલમદે છે.
વ્યક્ષિને સપક્ષિના સૂક્ષ્ઠ જોડનાર તાર - વચ્ચે છે.
તે ગઠ્ઠ - શિષ્ટ, ભક્ત - ભગવાનને જોડનારી સાંકળ છે.

ૐ અર્થ નમઃ | પદમાં...

ૐ પદ ત્રિપદીનું રાજા ત્રાલો છે,
અર્થ પદ ગુહ્ય તથા પદ્યવિનો બીધ ત્રાલો છે અને
નમઃ પદ અધ્યાત્મવને વિશ્વિત કરે છે. નમદે પદ વડે
વુદ્ધિવ્યાપહાંના અર્કાંત દોષને પહુ જાતી શકાય છે.

ત્રિપદીના રાજાને આત્મક જાગે છે,
ગુહ્ય - પદ્યવિના અનંતના રાજાને અર્કષ જાગે છે અને
શ્વરહાગાતિના ભાગને આલેટ જાગે છે.

ગમસ્કાર મહાદંત્રનું મહત્વ

‘નમો અરિહંતાણિ’ = Let go & let God.
નમો = Let go અને તે નમી વડે સંધાય છે.
આન = Let God અને તે અરિહંતાણિ વડે સંધાય છે.
‘નમો’થી ‘પત્તે શૂન્ય છે’ એવો સ્વાધાર કામ છે.
‘પત્તે શૂન્ય છે’ એવો સ્વાધારતાં ગર્વ ઓસરી નાક છે.
પંચપરમહિ = ૫ વ્યવધોધિ વિરક્તા, ૪ ઉધાયોના વિજેતા.

મહાદંત્રમાં સર્વ પાપનો નાશ કરવાની શક્તિ
દૂપાયેલા છે, માત્ર મનની સ્થિતિ તો તેમાં સંધવા જોઈએ.
એવો સ્વચ્છા સિદ્ધિને જિલોરા કાચમાં સંત્ર કરવાથી
તેમાંનાં જાણવાની શક્તિ આવે છે,

તેમ મનની સંધવા શક્તિને મહાદંત્રમાં કેન્દ્રિત કરાવે,
તો પાપમાત્ર લક્ષ્મીલૂત થઈ વધે છે. મહાદંત્રનો
આરાધક દુઃખમાં દીન કે સુખમાં લીન જનતો નથી.

ગમસ્કાર કાલે છે કે જે કોઈ મને આલ્પારશે,

તેના લાઝમાં કોઈને ગમવાનું નરિ રહે.

'નમો અરિહંતાણં ।' એ પ્રથમ પદમાં
પ્રભુના ચાર અવિશ્વોત્તું પ્રાહિર્ધ્વન રહેલું છે.
 'નમો' પદનું પ્રયત્ન સ્વરૂપનો પ્રારુ તથા
 લઘ્વસ્વનો પરિપાત છે, તેને જ અનુપ્રત્યે
 પાપનાશ અને મંગલનું આગમન ત્રેલું છે.

'અરિ + હંતાણં ।' લઘ્વશત્રુને હહનારા. એ પ્રજાનો
 પ્રતર્ષ છે, તેમ અપાપાપગાપાતિશયનો તાલ ધ્વજ છે.
 'અરિહં + તાણં ।' અંટલ ત્રિભુવનપૂર્વતાને પાપનારા.
 એ પ્રતિદેહલઘ્વનો પ્રતર્ષ સૂચવે છે.

પરગ્રહપ્રદર્ષદી પ્રત્ષ ષુહયત્રનો બંધ ધ્વજ છે,
 તેમ 'ત્રિભુવનપૂર્વતા'ની પદવા મલ્લે છે. સમવસરહ
 આદિના કાદિ વડે તે પૂર્વતા અલિચ્છત ધ્વજ છે.

તીર્થને જેમને હૃદયમાં યજ્ઞ ત્રે છે,
 તેમને આગમદી લાવનિકૃપે તર્ષદ છે.

અરિહંતાના ચારે નિકૃપામાં ચતુર્ધિ સંધ,
 પાંચ પરમૌષિ અને દુક્તિદાગનો સમાદેશ ધઈ નાક છે.

રોને વિચારવું કે...

‘નવક્રીર એ પરમ ગઢ છે, એનું દર્શન પ્રત્યેક સમ્પ્રદાયોએ જવનાં મિત્ય કર્યું રહ્યું છે. નવક્રીરના શબ્દો માત્રું જ પરીભાવું ચેતન્ય છે અને તેના અશિન્ત્યેશક્તિનો અભેદરૂપે અગ્રામ્ય કામ્ય છે? અરિંતોના આરામ વચનરૂપ અને રાજાનરૂપ છે. પ્રભુને વચનાતિશયના પ્રાપ્તિ તે કહ્યુંલા માવનાનાં પ્ર+ર્ષનું સૂચન કરે છે અને રાજાતિશયના પ્રાપ્તિ તે માધ્યરશ્ય માવનાનાં પ્ર+ર્ષનું સૂચન કરે છે. નવક્રીર વગર વૈરાગ્ય અને મેચ્ચાદ માટે ભાવો જવનાનાં રકી શકવા અશક્ય છે.

નવક્રીર અસંખ્ય કોગમ્ય છે.

માત્માઈ, માત્મા વડે, માત્માને ભેલો અને

નવક્રીરમાં માત્માને ભેલો - એ સંક્ર જ છે.

ભાવ ક્રેરા ધ્યાનમાં અને ધ્યાન ક્રેરા ભવમાં લઈ જનાર એ નવક્રીર મહાનંદ રકી પ્રહરિગા છે.

संस्कारनी मंगलाप्रयता जलाप्रणार मलाप्रंम आ नवनीर

ज्यां सुद्ध नवनीर दिव्यां ह्याति धरावे हे,
त्यां सुद्ध तेने आराधनारा लये ज्योना लयेता
दिव्या मीतिना उज्ज्वलतानो ध्वज लंभशा इरक्तो
राजो छ, र्क इत्यहो पंम परमजि नमस्कार इपी
मलाप्रंमनो मरिमा दिव्या अश्व सुद्धो, लक्ष्मणे,
गहधरी, प्रथधरी, श्रुतधरी अने मागजिसाराई पांडीने
अपुनर्जन्धक, अदिरति सम्भगदृष्टि, द्वापिरतिधरी,
सर्वदिरतिधरी आदि सर्व सत्सुद्धो गाथ गद्यां छ,
गाथ रक्षा हे अने सुहा मज गातां रदशरी.

नवनीर मंमनी आ प्रलुताने जलाने जेमी तेना
शरुहो ररे, तेमी लवसागरने सुप्ते तारी नम छ.
पुक्ति जे सर्वअश्व हे, तो पुक्तिमज, पुक्तिमज -
प्रस्थित अने से त्रहणे लवसा नमनार पलु अश्व हे.
पुक्ति जे मंगल हे - उत्तम हे - शरुहलूत हे, तो
नमस्कार पलु मंगल, उत्तम अने शरुहलूत हे.

મંગલ, જ્ઞાન અને શ્વેતરૂપ ગવડીર

મંગલ = ગુહ્યપ્રવર્ધવાળ, જ્ઞાન = અચિન્ત્ય શાસ્ત્રવાળ,
શ્વેતરૂ = તેજા સ્વુતિ, ભક્તિ આદિ બંને ભવભવ્ય
કૃતિ કરનાર. સંકેત મીટરી ભવ ભવભવ્યનો છે,
ભવભવ્યનું વિવારણ કરવાનું સાધન

કૃતિ, કૃતિભાગ અને કૃતિભાગ પ્રસ્થિત અર્થે
શ્વ પંચ પરમોષિ ભાગવંતોને કરાતો ગવડીર જ છે,
જે ગવડીર કરનારને પંચ પરમોષિસ્વરૂપ બનાવે છે,
મરિહું જ નર પછી જેમી પંચ પરમોષિ સ્વરૂપને
પામ્યા છે, પામે છે અને પામવાના છે, તે બધાને
તે પરમ સ્વરૂપના પ્રાપ્તિ કરાવવામાં અસાધારણ
કારણ પંચમંગલમહાશુભસ્વરૂપ પંચપરમોષિ ગવડીર
મંચના આરધના છે, તેમ તે ગવડીર ભવ્ય ભવોનો
મવ્ય, ત્રણ, શ્વેતરૂ, આધાર, ગતિ, મતિ અને સર્વસ્વ છે.

કૃતિભાગ મૈત્ર અને ધ્યાનરૂપ છે,
તેને ગવડીર તે મૈત્ર અને આત્મધ્યાન કરા

ગમસ્તાર ધૂળાશને કે પરંપરાએ ત્રોડી આપનાર કાવ્ય છે.
દરામ્બાન સુલોત્કૃષ્ટ પાત્રોને સન્માન કરવા દુષ્ટ લૈવ્યકી
સર્વ પ્રકારના યુદ્ધોમાં ઉત્કૃષ્ટ યુદ્ધકે બંધાવે છે.

ગવડીરના ઇલ્લાં જે પદીના સંપદા

સંસારના ભક્તિભર સભરતા દર્શાવે છે.

ભક્તિ ધુક્તિકે કે આશ્ચ છે, તેમ અરિંતના ગુણમાં
પ્રજા જોડ્યું. અષ્ટ મહાપ્રાતિલાયના પૂજાક્રમ, ૩ ગઢવાલા
સમવસરહુના મધ્યભાગમાં દેવનિર્મિત સ્વર્ગ સિંહાસન
ઉપર વિરાજત, ૯ સુવર્ણ મહાવપદપાદપદને ધૂમીને
ચાલનારા અને ત્રીજી દેવ - દેવેન્દ્રીકે પરિવરિત,
કુવવરાજાકૃપી ભાસ્ત્રકે સકલ ભોકને પ્રકાશિત ધૂળાશી
અને અવિશ્વવાલા વક્ત્રી વડે દર્શદેશના દેનારા
અંધા અને અપાયાપગાતાશિયાદિ અવિશ્વકે
પરિવરેલા આ અરિંતોનું સ્વરૂપ પ્રજા ઉપર ભાવવાકી
ઈર્ષા - અસુખા આદિ મહાજન ભાવીનું વિસર્જન કાવ્ય છે
અને મહા - પ્રવેદાદિ શુભ ભાવીનું સર્જન કાવ્ય છે.

ગવર્તારના પ્રથમ પદના ગાપરૂં ચૌદરિત્તિ ભાષાનો ત્યાગ,
ક્રિય, ક્રિયરૂપશબ્દ, ક્રિયરૂપિણિ ભાષાનો રચનાર થયે છે
અને સાર્થકના પારિભાષિત ભાષામાં સ્થાયી રાવે છે.

ગમરૂં = મૂલ્ય, અરિહંતાણી = ધ્યાન.

ગૂં = મૂલ્ય, અર્થ = ધ્યાન.

મૂલ્ય = પરભાષિત શૂન્ય, ધ્યાન = સ્વભાષિત પ્રકૃતિ.

મૂલ્ય = મન - વચન - તિયાના પુદ્ગલમાં અપ્રકૃતિ અને

ધ્યાન = ચિત્તકૃતિઓનો સર્વદે, અભાષ.

'ગમરૂં' વડે મૂલ્ય ક્રિયાવ્ય છે અને

'અરિહંતાણી' પદ વડે કૃતિઓ આત્માકાર થયે છે.

આત્માકાર કૃતિયું ન જાણું નામ 'રૂપાતીત' ધ્યાન છે.

પિંડસ્થાદિ અન્ય ધ્યેયોયું ધ્યાન પદ્ય તે ન છે.

પિંડસ્થાદિ અન્ય ધ્યેયોયું ધ્યાન પદ્ય રૂપાતીત ધ્યાન

તરફ ગતિ કરવા માટે છે, આત્માકાર કૃતિ વખતે

અન્ય સાર્થકનો દેહાધ્યાસ સંપ્રકૃષ્ટિ નષ્ટ થયે છે,

ત્યારે મરણવાપણું પ્રાપ્ત થયે છે.

'નમો અરિંતાણી' પદમાં 'નમો' એટલે...

સ્વૃત દુષ્ટગર્ભ - આરુણી ગર્ભ અને

સ્વપર જા સુકૃતજ્ઞપોષણ - સંવરૂની અનુપોષણ.

અ રીતે કરેલી એક ગમસ્કાર

૧૦૦૦૦૦ લોક ગમસ્કારનું રૂબ આપી છે.

પરમીષ્ટિ ગમસ્કાર એ એક એકડા ઉપર પાંચ માંડા છે.

'આરુણ સર્વદે, ત્યાગ્ય અને સંવર ઉપરદે છે' એવા

અ બિનેશ્વરોના આશાનો સ્વાધાર = 'નમો' પદાથ.

નમો વડે દુષ્ટાનો અનુસંધ તૂટે છે અને સુકૃતનો

અનુસંધ પડે છે, એક ઉસરોગર દાન આદિ ધર્મોના

દૃષ્ટિ ધર્મ છે અને હિંસાદિ પાપોનો વિચ્છેદ ધર્મ છે.

અરિંતાંતોને ગમસ્કાર કરવાનું પ્રયત્નન મોઈ લઈય, તો

તે એક ન છે કે હિંસાદિ પાપોનું ઉન્મૂલન કર્યું અને

અહિંસાદિ ધર્મો રૂપી મંગલનો ભાગ કરવો.

જીવજીવ ગમસ્કારના પરિહારિ વિસુતી ભય, તેમ તેમ

પાપરૂચિ ઘટતી ભય છે અને ધર્મરૂચિ વધતી ભય છે.

'નમ્ને અરિહંતાણાં' પદમાં 'અરિહંતાણાં' એટલે...

આ ૫ અક્ષરોમાં પ્રભુના ૪ અવિશ્વો અત્ત કામ છે.

'નમસ્કાર મંત્ર સર્વ પાપનો સર્વદે, નાશ કરે છે'

એનો અર્થ 'પાપ હેટ છે અને દર્શન ન ઉઠાડે છે'

અર્થાત્ કુણિ આ નમસ્કાર મહામંત્ર ખેદા કરે છે,

અન્યથા પાપરહિત અને દર્શનંગણ સારિત પુટ્ટીને

નમસ્કાર કરવાનું જાણું શું પ્રયત્નન લીધ શકે ?

નમસ્કારના વસ્તુ પંચ પરમોષિ ન છે - જાળ નરિ,

અને વાત અધ સારિત કરે છે તે એકીએ પાપને

હેટ માનીને તેનો સર્વદે, ત્યાગ કર્યો છે અને દર્શને

ઉઠાડે છે મહાને તેને ધરાધાષ્ટાએ પલોચાડ્યો છે,

તેઓને જાણીને વિષય જનાવ્યો એટલે તેમના

પાપરહિત અવસ્થાને અને દર્શનમ અવસ્થાને ન

સમજાવ્યું જાણીને વિષય જનાવ્યો ગણાય.

અ સમજાવ્યું અને અર્થ ન પાપના અનુબંધને

નષ્ટ કરે છે અને વળી દર્શનો ૫ અનુબંધ પાડે છે.

'નમો' એ મૃત્યુંજય મહામંત્ર છે.

'મન' એ મૃત્યુંજી કારણ છે, કિન્તુ

'નમ' એ તો મૃત્યુના પછા મૃત્યુંજી કારણ છે.

નમયું સીરલે જનયું, દમયું, શમયું, ગમયું, રમયું છે.

શેમાં ? અંતરાત્મલક્ષ્યામાં રીતને પરમાત્મલક્ષ્યામાં.

આજ સુદ્ધ જાતિરાત્મલક્ષ્યામાં રહેલી જ્યા
'નમો' લક્ષ્ય કરી અંતરાત્મલક્ષ્યામાં ચાલી છે અને
ત્યાં રીતને 'પરમાત્મલક્ષ્ય'માં જ્યા પ્રધાર કરે છે.

'નમો' મંત્ર સરુપાંશી - સ્વરુપાંશી - ઈચ્છાપાંશી

સરુપાં - ભૂપાં - વિષ્ણુપાં લઈ ભવ્ય છે.

નમો મંત્ર તપસ્વિપાંશી ન્યોતિપાં લઈ ભવ્ય છે અને

મૃત્યુપાંશી અમૃત સકીરિ સમરુદ્ધપાં લઈ ભવ્ય છે.

આરિહંતપણું એ પ્રભુની મર્ત્યાય અવસ્થા છે,

સિદ્ધિપણું એ પ્રભુની તત્પત્યાય અવસ્થા છે અને

આચાર્ય - ઉપાધ્યાય - સાધુપણું એ દર્શનપ્રભુ છે.

પ્રથમ પદ વડે નમો આરિહંતાણાં, કરહંતાણાં, કરુહંતાણાં।

એ રીતે પ્રભુના ત્રણે ત્રણ પ્રકારના
પ્રાપ્ત - સ્વસ્થાને ગમસ્કાર થઈ ગયું છે.

ગમસ્કાર ફરનારને ગમસ્કાર ઘણા પદ્ધતિ થયું છે.

ગમસ્કાર ફરનાર સદા - સર્વદા

ગમસ્કારે પહુ અસંખ્ય સંસ્માતાં લીધે છે.

સ્વસ્થિપ્રાપ્તિમાં ગમસ્કારને ગમપ્રદાઈ સંત્ર સાધાવિપ્તિમાં

(૧૦) માલા સુખપ્રવૃત્તિ જાણવું પહુ ગણા શકાય છે.

ગમસ્કારને દીર્ઘકાળનો ગમ એ

અર્થેના ધ્યાનના યજ્ઞના વિષ્ણુવે છે તથા

ગમને અને અર્થે ધ્યાન - પ્રતિધ્યાનરૂપ જાના ગમ છે.

‘ગમને’ એ Cosmic Laboratory છે, જ્યાં

અર્થેના પરમ રહસ્યો પાતા શકાય છે. ‘અર્થે’ એ તો

વિરાગોત્તર પરમ વિરાગ, પ્રાચીનો પરમ પ્રાચી અને

શાસ્ત્રચીનો પરમ શાસ્ત્રચીનો છે. ‘ગમને’ એ અર્થેને

અર્થે જાણવાના પારસુપાહિ છે. અર્થેનો અગામ દિવ્ય

ધ્યાનિ દિવ્યમાં ચાલા રહી છે, તેને ઝીલનાર ‘ગમને’ છે.

23-9-93, જુહાપા (રાજસ્થાન), સં. 202૯

નવક્રીર મંત્રના નામ કેરા ગહનારના

શરીરના આબુલાનુ એવું 'આલામંડલ' સર્જક છે કે તેને ગહનારી પોટાં પાપ ઠરી શકતો ન શકે.

ગાદત્રી મંત્ર એ નીલ લુધિનો મંત્ર ગહાપ છે, તેમ નવક્રીર મંત્ર એ ત્રિષાપ ધવાનો મંત્ર છે.

એકદી રાજાના, તો બીજાદી ચારિત્રના વૃદ્ધિ અનુભવાપ છે.

સુખા ધવાનો સુલેલામાં સુલેલી રસ્તો

નવક્રીર મંત્રનાપદે 'રાગ લઠાવવી છે' એવા ગુંબ

બધારે સાધત્રના હૃદયમાં ઉડે છે, ત્યારે

તે રાગે પીગાળા પન્નામાં ધર્મોપાટર પૂકે છે કે:

'રાગાનો તાવ કેટલી સીધી ધરે ?'

આ અભ્યાસ આહુ રાજવાદી વાતરાગ પરમાત્માની સુખા

ઉતરે છે અને રાગ સીધે ધતાં ધતાં સમૂલ નાશ પામે છે.

'હે ભગવાન ! આપની સુખાને મને વાતરાગતા ગામે !'

નવક્રીર મંત્ર શુદ્ધ ચિદ્રૂપ લીપદી મલ્લુંબદ મંત્ર છે.

ગવત્કારું પ્રથમ પદ સક્રિ 'નમો અરિહંતાણાં' એ
અરિહંતોને ગવત્કાર સ્વરૂપ છે એટલું જ નહિ, પરંતુ
દ્રવ્યનિકૃપે પાંચે પરમૌષ્ઠિ પદીના ગવત્કારરૂપ છે.
એક અરિહંતનો ગવત્કાર પહુ માર નિકૃપે અને
પાંચે પરમૌષ્ઠિઓને ગવત્કાર રૂપ બને છે.

અરિહંતું ગાદ તે ગાદનિકૃપે છે,
અરિહંતોના આત્મિ તે સ્થાપનાનિકૃપે છે.
અરિહંતોનું દ્રવ્ય તે ભૂત-લાદિ અવસ્થારૂપ છે.

અરિહંતોના ભૂતાવસ્થા એટલે
આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સાર્થકોના અવસ્થા છે,
અરિહંતોના ઉત્તર અવસ્થા એ શિષ્ય અવસ્થા છે અને
અરિહંતોના વર્તમાન અવસ્થા તે સમવસરહસ્થ ગિગના
અવસ્થા છે. તેઓ તીર્થને સ્થાપે છે, તૃપ્તિ લાક્ષ્ણિક છે.
'તીર્થ' એટલે પ્રથમ ગહવર, દ્વાદશાંગી અને તેને ધ્યક્ષ
કુરનાર ચતુર્વિધ સંઘ, અન્ય અધિકારી - મરહુક્રિયા,
અત્યંત અગવદે એવા મરહુક્રિયા, તેનો ધારક સંઘ.

જ્યાં સ્ત્રીય નવક્રીરજું સ્વાસ્થ્ય, ત્યાં સ્ત્રીય સત્કર.

ૐ વડે ગાદકવલ્લુ, મહી વડે ભ્યોતિદશન.

ધ્યાન વડે ગાદકવલ્લુ, ધ્યાન વડે ભ્યોતિદશન.

‘નમો’ વડે ગાદકવલ્લુ, ‘અરિહંતાણિ’ વડે ભ્યોતિદશન.

॥ ૐ મહી નમો અરિહંતાણિ ॥

આત્માને મનની પક્ષમાંથી છોડાવવા ‘નમો’ પદ છે

તથા ભુક્તિની પક્ષમાંથી છોડાવવા ‘અરિહંતાણિ’ પદ છે.

નમો અરિહંતાણિનું સંક્રિપ્ત સ્વરૂપ જ ‘ૐ મહી’ છે.

‘ૐ’ આત્મરાજનવચ્ચ છે તથા ‘મહી’ ત્રિગુણિકરૂચ છે.

એ રીતે મન અને ભુક્તિની પક્ષમાંથી છોડાવનાર

‘ૐ મહી’ યા ‘નમો અરિહંતાણિ’ મંત્રનો પરામર્શ છે.

નવક્રીરજું પ્રધીનન પાપનાશ તથા મંગાલનો નામ છે.

નવક્રીર એ શુભ છે તથા શુભ એ શબ્દરૂપ છે.

શુભોપકોગ એ ભવ્યસંવર યાને વિપુલ ગિર્નરો અને

આત્મલિત પરિસાદિ મલાન નામનો રુદ્ર છે.

શબ્દને અર્થ સ્વર્ણ તથા અર્થને ભવ્ય સ્વર્ણ સંબંધ છે.

સચ્ચિદાનંદ સ્વરૂપ માત્મા અને પંચપરમાઈ

- (૧) જીવદ્વયે સત છે, પાટે સતત જીવવા ઈચ્છે છે.
- (૨) જીવદ્વયે ચિત્ છે, પાટે નવું નવું જાણવા ઈચ્છે છે.
- (૩) જીવદ્વયે અણંદ છે, પાટે સુખને સદા ઝંખે છે.
- (૪) જીવદ્વયે સ્વાતંત્ર છે, પાટે સ્વર્ધનતાને ઈચ્છે છે.
- (૫) જીવદ્વયે પરમૈશ્વર્ય યુક્ત છે, પાટે આ જગતના
લદા જીવો ઉપરજું સ્વસ્વામાત્ય ચાહે છે.

સત્ત્વ સ્મૃતિ, ચિત્ત્વ ઉપલક્ષ્ય, અણંદી આચાર્ય,
સ્વાતંત્ર્ય શિક્ષિ અને જીવ મૈશ્વર્ય શરિતંત છે.

સ્થૂલ શરીરજું પ્રતિજિંલ ક્ષેત્રી,
મંદર રેલેન પાડકાઓજું પ્રતિજિંલ એક્સરેઈ અને
માત્માજું પ્રતિજિંલ જીવદ્વાર પંચપાં પડી રહ્યું છે.

જીવદ્વારના ૬૮ અક્ષરી અક્ષર મંચા
માણ્યા માત્માના જ અનાદિસંશિક્ષિ વહોં છે.

It is a diagram of eternal soul.

નવક્રીર અને નવરસના સમાપ્તિ

આ સંસ્કારમાં ડુંખ છે. તે ડુંખનાં મુખ્ય કારણ છે:
અરાજન, અધિરતિ, કષાય, પ્રમાદ, મિથ્યાત્વાદિ.
તેના ઉપર વિવેક પ્રાપ્ત કરવાનાર ગુણો પુણ્ય છે:
રાજન, ધિરતિ, અકષાય, અપ્રમાદ, અમ્કૃત્વાદિ.

ડુંખના કારણો આ સંસ્કાર કારણ છે,
અરાજનના કારણો આ સંસ્કાર લાજન કારણ છે,
અધિરતિના કારણો આ સંસ્કાર બાલત્વ કારણ છે,
પ્રમાદના કારણો આ સંસ્કાર અસ્માસ્પદ કારણ છે,
કષાયના કારણો આ સંસ્કાર રોગ કારણ છે,
મિથ્યાત્વના કારણો આ સંસ્કાર પાપકારણ છે,

તે બધાનો વિવેક પ્રાપ્ત કરવાનાર નવક્રીર જ છે.
તેના અપૂર્વ પ્રાપ્તિ નિતંતર વૃષ્ટિ, વિસ્મય, પ્રીતિ છે.
તેમાં વિદ્યાના અગ્રણી તથા રોષ, લાલચ, અવસ્થા
પ્રત્યે દુઃખ, બાહ્યભાવ ઉપર અસ્થિ, દીન-દીન શિક્ષિતિ
ઉપર કારણ તથા વિદ્યાવિવેક કરવાનો ઉત્કાંઠ છે.

એ મિયન છે કે...

દ્રવ્ય-ગુણ-પદ્ધતિ આત્માનું રાજ, ક્ષણ અને સમહત્તિ
એ જ સાર્થક અને એ સાર્થકા વડે પરમોક્ષપદના
પ્રાપ્તિ થઈ, તેમ અરિંતાદના ગમસ્કારમાં દોષો પ્રત્યે
ઉદ્વેગ, ગુણ પ્રત્યે ઉદ્વેગવ્યુત્પન્ન અને આત્માનું જ
રાજ, ક્ષણ તથા સમહત્તિમાં ઉદ્વેગ ઉત્પન્ન થઈ.
તે જીવ વસ્તુઓના પ્રાપ્તિ ગમસ્કાર કરનારમાં થાય.

‘ગમી’ વડે દુઃખગર્ભ, સુઃખગર્ભોદના અને
શરહગામન તથા જેને ગમવામાં આવે છે, તે દોષમુક્ત,
ગુણમુક્ત અને સ્વદ્રવ્યગુણપદ્ધતિમાં સમહત્તિવામાં લીલાઈ
આત્માના ઉપાદેશ લાંગે છે, વિષયવૃથા છાપે છે
અને ભવદાસિદ્ધ ગાશી પામે છે.

ગમસ્કારમાં જેને ગમસ્કાર કરવામાં આવે છે, તેઓ
સર્વદે, પાપમુક્ત છે, સર્વોત્કૃષ્ટ પુણ્યના સ્વામી છે
અને શુદ્ધાત્મસ્વરૂપના પ્રાપ્તિપરમમંગલને વરેલાં છે,
તેમ ગમસ્કાર વડે સર્વ કાર્ય ત્રણનો ભાગ થાય છે.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय એ સર્વશિરીષાહિ મંત્ર છે.

ॐ નમસ્કૃતિ ૩ વસ્તુકે ધ્યયઃ કાલિંસા, સંયત્ત મને તપ.

આ નમસ્કૃતિ મંત્રમાં એ ત્રણેના પ્રશંસા અને

એ ત્રણે ધ્યયહા ફરતારના પૂજા ધ્યય છે.

પૂજા એ દ્રવ્યસંતમિ છે અને પ્રશંસા એ ભાવસંતમિ છે.

દ્રવ્ય - ભાવસંતમિ એ નમસ્કૃતિનો અર્થ છે.

નમસ્કૃતિ વડે કાલિંસા - સંયત્ત - તપના પ્રશંસા તથા

આલિંગન, સંયત્ત અને તપસ્વત્ત્વોના પૂજા ધ્યય છે.

નમસ્કૃતિનો સંક્ષિપ્ત અર્થ પૂજા અને પ્રશંસા છે. નમસ્કૃતિ

મંત્ર વડે ધર્માત્મોના પૂજા અને ધર્મના પ્રશંસા ધ્યય છે.

નમસ્કૃતિ એ Cosmic mission છે. Ultimate

purpose of the cosmosનું પ્રત્યક્ષ નમસ્કૃતિ છે.

It is the mantra of Nature and

the Nature is the

noble mission of Namaskar,

hence both are one & the same.

નમદે અરિહંતાણી = સમતારસમણસાગરનું પ્રવેશકાર.

‘નમદે’ એ મનનું શર્ષાસન છે, તો

‘અરિહંતાણી |’ મનનું શવાસન છે.

‘નમદે’ એ મનનું મૈત્ર્ય છે, તો

‘અરિહંતાણી |’ આત્માનું ધ્યાન છે.

‘નમદે’ એ અનાલત નાદ છે, તો

‘અરિહંતાણી |’ આત્મવ્યોતિ છે.

‘નમદે’ એ શૂન્યતા છે, તો

‘અરિહંતાણી |’ પ્રહૃતિ છે.

‘નમદે’ એ અંતરાત્મલબ્ધ છે, તો

‘અરિહંતાણી |’ પરમાત્મલબ્ધ છે.

‘નમદે’ એ ખોલને નજાર છે, તો

‘અરિહંતાણી |’ ખોલને આવજાર છે.

‘નમદે’ એ પ્રકૃતિનો અધિફારનિવૃત્ત છે, તો

‘અરિહંતાણી |’ પૃથ્વનો અધિફારપ્રવૃત્ત છે.

નમદ્વાર = દ્વાદશાંગનો સાર અર્થ મોદ પ્રવૃત્તિ ઉદ્ધાર.

નવક્રીરમાં પાપનાશક તરીકે કોને કહેલ છે?

સ્વર્ગપિવર્ગફલદઃ વીતરાગઃ ।

એ ઉક્તિમાં પ્રશસ્ત પરિહ્વાન અને પ્રશસ્ત પ્રવૃત્તિમાં
આ વીતરાગ અને તેનું શાસન પુષ્ટાલંબન લેખકની
નિદિગ્ધતા જે છે, ઉપાદેયતા આત્મા પાતે છે,

તેમ જ આ નવક્રીર મલામંતમાં
પાપનાશક તરીકે પંચ નવક્રીર રૂપી ધર્મને કહેલ છે.

મુખ્ય તરીકે નવક્રીરકારક પ્રશસ્તાત્મા છે અને
નિદિગ્ધતા તરીકે અરિલંભાદ પાંચ દિવે વસ્તુચી છે.

જગતને પરમ પ્રકાશ આપનાર નવક્રીર નેના
મેઈ પરમ ન્સીતિ જગતમાં ત્રણે માપમાં ને.

નવક્રીર મૂળાર નવો પહુ નવસ્તરહાદ છે.
શરીરના સ્નાયુચી નેમ શવાસનદ નિશ્ચેતન જાનોને
આરામ મેપલે છે, તેમ નવરે એ મનનું શવાસન છે.

‘નવરે’ વડે મન નિઃશબ્દ જાના નવ છે અને

નિઃશબ્દ મન એ પરમ શાંતિનું ક્રેન્દ છે.

'નમો અરિહંતાયં |' મંત્ર ચિત્રપ્રસાદ જન્માવા
પ્રજનો આત્મામાં લય જરી આપનાર મહાદેવી મંત્ર છે.
~~જન્મ~~ 'આત્માકાર મનઃ |' એ રૂપાતીત ધ્યાન છે.

'નમો અરિહંતાયં |' એ નિર્સર્ગનું દિવ્ય અનાલત સંગીત છે,
વિષ્ણુના સંગાનન સ્ત્રોતિ છે અને આત્મસ્વભાવની જ
અભિવ્યક્તિ છે. આ અનાલત ગાદ તપા અર્ધ સ્ત્રોતિમાં
જલ, જગાન અને જગદીશના સુદાપતિ રહેલા છે.
આ મંત્ર પરમપદના પ્રાપ્તિ અધોદ્ય સાધન છે.

'નમો અરિહંતાયં |' મંત્ર એ
સુત્ર, ચિત્ર, અર્ચનદમ્ય આત્માને પાદવાનો મંત્ર છે.
'નમો' ભવ્ય સંગાનન છે, તેમ સુત્ર છે,
'અરિહંત' પદ એ સવરો છે, તેમ ચિત્ર છે અને
'તાયં' પદ શબ્દગાતિવચ્ચ છે અને શબ્દગાતિ
એ જ આત્મા અને પરમાત્માનો અર્ચન સુધાવનાર
લેખક અર્ચન છે. એ રીતે સન્મય, ચિન્મય અને
અર્ચનદમ્ય પદના પ્રાપ્તિ કરવાનાર આ મંત્ર પદ છે.

નમસ્કાર મંત્ર જીવને આક્રિંત્રિય બનાવે છે.

નૈમ સાંજ પરીગણા દોષને સુલી શક્તી નહીં અને પોતા શિષ્યવ્યુજાન સૌને જોવાનું સામર્થ્ય ધરાવે છે, તેમ ભવ્યનમસ્કારવાળા જુદા પરીગણા નાના પહુ દોષને સુલી શક્તો નહીં અને એ દોષ ન ભવ્ય, ત્યાં સુધી તેને ઝાઝવા માટે સુદા ય તત્પર રહે છે. નમસ્કાર મંત્ર ગહુભાર સાર્થક બાન બદાના ગુણ જોઈ શકે છે પહુ પરીગણા ગુણ જોઈ શક્તો નહીં, એકો એનો સુભવ સ્વભાવ બને છે.

સાંજના નૈમ તે પરીગણા આશ્રયદાતા - ગુણદાતા જે મોઈ રીધ, તેનો આશ્રય કદી છોડતો નહીં. આ નમ્રતાગુણના વિચારના છે, તેમ 'નમ્ર इति उग्रं।' વિશ્વકિહુ આપ્યું છે. નમ્રતા ન ઊંચી છે. તેના ન પું ઉપાસના કંઈ છે. નમ્રતામાં નામસ્કાર કરા સંકે પહેલા અને સંકે બધારે અપેક્ષા નમ્રતાસાગિના છે, તે બાતને ન 'નમ્ર' શબ્દ કદી રહી છે.

નવત્રીર મંત્રમાં 'નવત્રી' પદ વડે પુદ્ગલમાં પ્રથમિટ્પ
મંત્ર ત્રણવાદ છે, શુદ્ધોત્તમાં પ્રથમિટ્પ ધ્યાન પદ છે
અને શુદ્ધોત્તમાંને નવત્રીરાત્રી ઉપદેશ તથા એ
ઉપદેશને અભિષેક એવા સ્વાત્મનું રાજા ધર્મ છે.

મલદોષના નિવારણ માટેનો ક્રિયાકોશ,
દ્વિદોષના નિવારણ માટેનો ભક્તિકોશ અને
આવરણભંગ ત્રણનાર રાજાકોશ -

અહીં આ ત્રણે કોશોના આરધના નવત્રીર ધર્મ છે.

શ્રી નવત્રીર મહામંત્ર પ્રવેશન

સમસ્ત સત્પાવક અને પરિહાનને વિત્સાવી તે છે.

મહામંત્ર વડે જેમીનું જાણાનપૂર્વક સ્મરણ ધર્મ છે,
તે પરમશિવો મંત્રાદિ આવે ભાવોને તરતી છે

અને અતિશયને ધર્મકા કરનારા ધર્મ છે,

તેમ તેમને કરેલી નવત્રીર સહજપણે

સમસ્ત નવત્રીર પ્રત્યે અને ભાવને વિત્સાવી છે,

જે પાપક્રિયાને નષ્ટ અને પુણ્યક્રિયાને પ્રેરે કરે છે.

महाभंग आ नववीरना संत नाग भाप
ये लक्षं जिगबधलक्ष्मसुभगाः सुव्यक्तवर्णक्रियेध,
भाक्षवान् विजितेन्द्रिये भवहरं भंगं जपेत् प्रायकः ।

पुष्पैः श्वेतसुगांधिभिश्च विधिना लक्ष्मप्रभाषाजिनिं,
यः संपूजयेते स विद्वान्महितः सा तीर्थराजो भवेत् ॥

अर्थः आ भिजेस्वर लयांत प्रति लक्ष्म जेहे फर्दुं हे,
अर्धे भितेन्द्रिय, अर्धालु, शरीर-वस्त्रना चदित्रता लक्ष्म
भनना अभिगतापूर्वत् पूजना अन्ये साधनां साहित
आ भिजेस्वरना पूजा करी, सय प्रकरणे लयेनाशत
महाभंग आ नववीरने सुरम्यष्ट बहुरिथारपूर्वत् संत
नागना संभानो भाप फरवावालो लये आल्हा साधना
संसारने पूज्ये अर्धे आ लक्ष्मकर पढने प्राप्ता करे हे.

‘आराधना’ जेरले साधकता,

तेना पुष्पै वर्तवानुं, तेना आराग जलार न जेवानुं.

दशनादि यवना उडुकाई

अरिंतादि पांशने नभै, ते ‘आराधना’ गह्वाय.

'ગમી' પદ સંદર્ભ મનનું ગમન.

મનનું ગમન સંદર્ભ મનમાં રહેલ

ઇર્ષા, અસુખા, ગ્રીહ, દ્રોહ આદિ અસદ્વૃત્તિઓનો ત્યાગ.

સંક્ષેપ મુજબ ત્યાગ મેઘનો પણ સીધ,

તો તે આ અસદ્વૃત્તિઓનો ત્યાગ છે, જે અત્યંત સૂક્ષ્મ
લૈપ્યર્ક સૂક્ષ્મ પ્રયત્ન વડે જ તે થઈ શકે તેમ છે.

'પરોતે જાણ મીઠાપણ જવ ફરતાં સાધ્ય છે'

એવા વૃત્તિ બદલે સદંતર નીતી બદલ,

ત્યારે જ તે ત્યાગ સક્રિય બને છે.

બદલે પ્રજ્ઞાના લક્ષણમાં દૃઢ બને છે,

ત્યારે તે ગમસ્ફારભાવ સાક્ષ્ય થાય છે.

અરિહંતોને ગમસ્ફાર પણ મિથ્યામાં રહેલાં

આ ગમનભાવને ઉદ્દેશીને જ ફરવાનો સીધ છે.

ગમીમાં ન્યાય, પ્રેમ અને પ્રભુની દયાનો રચનાર છે.

દુષ્ટતાગર્ભ ન્યાયસૂચક છે, સુષ્ટતાભુષોદના પ્રેમસૂચક છે

અને શરહાગમન પ્રભુની દયાસૂચક છે.

'નમદી' પદ કહે છે કે :

સાંભળો સ્મિ નરે પહુ ધ્યાન ચાપો,
પાનો સ્મિ નરે પહુ સમલો, શીધો સ્મિ નરે પહુ પાપો.
નમદી ધ્યાનવચ્ચ - સમવચ્ચ - ચાપિવચ્ચ બને,
ત્યારે ન તે સાર્થ - અનર્થક થવ્ય છે.

'નમદી' પદનો પ્રધાન સૂર એ છે કે :

ચાર્લ્ટનું ધ્યાન ધરી, ચાર્લ્ટને સમલો, ચાર્લ્ટને પાપો.
પ્રેમ સ્મિ સમગ્રતા છે, તેમ પ્રેમ એ સમગ્રતા સાર્થ
પરિસ્થિતિ સામે ઊભા રહેવાના પ્રહ્લિતાત્મ આપે છે.
પ્રેમના વાત જુદી અને પ્રેમનો અંગુલવ જુદી વસ્તુ છે.
સંત ચિત્રનો સરસ છે, જાનો લકીતનો સરસ છે.

વ્યક્તિમાંથી સમષ્ટિમાં વડું,

સ્મિ ન સારા મનવા જનવાની ચાલ છે.

સાંભળનારા અને માનનારાને જાણે
ધ્યાન માપનારા અને સમવનારા વધવા ભેજમે.
વ્યક્તિ મરીને મનવા જનવાનો સંત ન એ માગ છે.

‘નમો અશિંતાણાં’કે

જ્યો પ્રત્યે અશિલખને દૂર જરી

પ્રાણ, પ્રાણેદ અને કાકુલદલાલ ફેલા

પરમૌદાશિન્યે લખ્યાં કાકુલ કઈ અગુપ્તી

અપાપગાતાશિય આદિ અવિશ્વોના સ્વામા અને

વિશ્વોદ્ધારક અર્થે, લક્ષ્મી પદને પ્રાપ્ત ત્રિપાળા

સર્વ નિનેશ્વરોને મારા લખ્યકે નમસ્કાર લીએ.

‘લખ્યકે અર્થ’ જે પદ તેમજ પ્રાપ્ત કરું,

તે પદને પ્રાપ્ત કરવાની અભિલાષાકે નમસ્કાર.

‘નમો’ પદ વડે નીચેને નમસ્કાર કરાવે છે,

તેમની પૂજા - તેમજ આરાધના ધર્મની પ્રશંસા થવા છે.

જેનું મન ધર્મને વિષે નિરંતર વસે છે,

તેને દેવી પણ નમસ્કાર કરે છે.

ક્રમક્રમરૂપી પવતોને ભેદનાર, સર્વ વસ્તુઓના સાતા

અને પ્રોક્તિમાગને સ્થાપનાર પ્રથમ પરમશિવને તે પદની

પ્રાપ્તિ માટે નમસ્કાર છે, માટે તે લખ્યનમસ્કાર છે.

નમસ્કાર વડે શું મળે ? શું નષ્ટ થાય ?
'નમસ્કારિહંતાણાં' એ

નમ્રતા અને નિર્ભયતા ફલવવાનો મહામંત્ર છે.

નમસ્કાર વડે મિથ્યાત્વ - અરાજાદિ પાપો નાશ પામે છે અને સમ્પત્તિ, માનાદિ ગુણો પ્રાપ્ત થાય છે, તેમ

લિંગાદિ, વિષય - કષ્ટાદિ દોષો નાશ પામીને

અલિંગા, સંયમ અને તપાદિ પ્રાપ્ત થાય છે, તેમ

માત્માનું ભા, શ્રદ્ધ અને કલ્યાણ થાય છે.

નમસ્કાર ગણને આપણે નમસ્કાર રૂપ જનવાનું છે.

જેને નમ્યાયે છીએ, તેમના જેવા જન્યાયે છીએ.

એ કમ્પ્યુટર સદ્ગુણો - સદાચારી - ચલિત્ર માત્માઓને સદા નમસ્કાર કરવા, એ આપણું કર્તવ્ય કરે છે.

'નમસ્કાર'ની શબ્દશાસ્ત્ર

'નમસ્કાર' શબ્દ નિ:શબ્દમાં લઈ જાય છે તથા તે શબ્દાતીત અવસ્થામાં લઈ જવા મારેનું નૈપાતિષ્ઠ પદ છે,

વ્યક્તિમાંથી અવ્યક્ત તરફ પ્રવલ્લિ કરવાનાર શબ્દશાસ્ત્ર છે.

'નમો આરિંતાણી' પદની સંપૂર્ણ અર્થ એ છે કે:
અરિંત પરમાત્માની આરાગુસાર હું દુષ્ટતાગર્ભી તું છું,
હું સુષ્ટત અનુભવેદના તું છું અને શુદ્ધ આત્મતત્ત્વને
શરણે ગઈ છું. એ ભક્તપૂજ્ય હું અરિંતોને ગમું છું,
અર્થાં અરિંતોએ પ્રકાશોભા દર્શના પ્રશંસા અને
દુષ્ટતાગર્ભી આદિ બંધે અરિંતોના ભક્તિ પૂજા છે.

પ્રકાશ રાજા અને સ્થૈયાત્પાદક ક્રિયા

દર્શ એ મંગલ છે. દર્શ મંગલ જો પ્રકાશ હું છે:

અંત ક્રિયારૂપ, જાણું રાજારૂપ.

રાજારૂપ મંગલ વિના અંતરું ક્રિયારૂપ મંગલ કે

ક્રિયારૂપ મંગલ વિના અંતરું રાજારૂપ મંગલ

દોષિદાગ જના શક્યું નહીં.

દેવ, ગૃહ અને દર્શરૂપી તત્ત્વત્રયા ઉપાસ્ય છે.

રાજા, દર્શન અને આરિંતરૂપી તત્ત્વત્રયા સેવ્ય છે.

ઉપાસ્યતાત્ત્વના ઉપાસના ગવર્તીર

શુભરૂપી મંગલની થાય છે, તેથી તે રાજા સ્વરૂપ છે.

गणेश्वर महात्म्य पद्ये ॐ सं. २०१२, आसो सुद १५

गह्वर्णे मंत्र लली गणेश्वर,

येलना सिद्धिने नरि पार;

येना समर्पाई सुख धाये, येना गह्वर्पाई दुःख नमद...१

सुखमां गह्वर्णे, दुःखमां गह्वर्णे, मरतां प्रेम्हीं सुह्वर्णे;

त्रिभुवने श्रीगे रुदा य गह्वर्णे, आदियल सुखसा वरणे...२

ईशे गह्वर्तां, दानव गह्वर्तां, गह्वर्तां संश ने राध;

श्रीगी - लोगी ध्याने समरी, मुक्तिपुरीमां वरु ...३

मालिमांतो नग नमदंतो, मंगलने प्रनम;

शास्त्रांतो मंत्र सुरंतो, ईशगति दानार ...४

मंत्र शिरीमहि वरुण गह्वर्तां, फेई तर्पा नर-नार;

मरुह्वर्ते तिर्क्यो सुह्वर्तां, वरुण ईश वरुणार ...५

असुर असुर ध्याने समरी, संपद आठ दिवार;

नवपद येना हृदये धारी, शिवसुखनो आधार ...६

सर्व असुर ईश मालिमांता, संश्ट सद्गु लरनार;

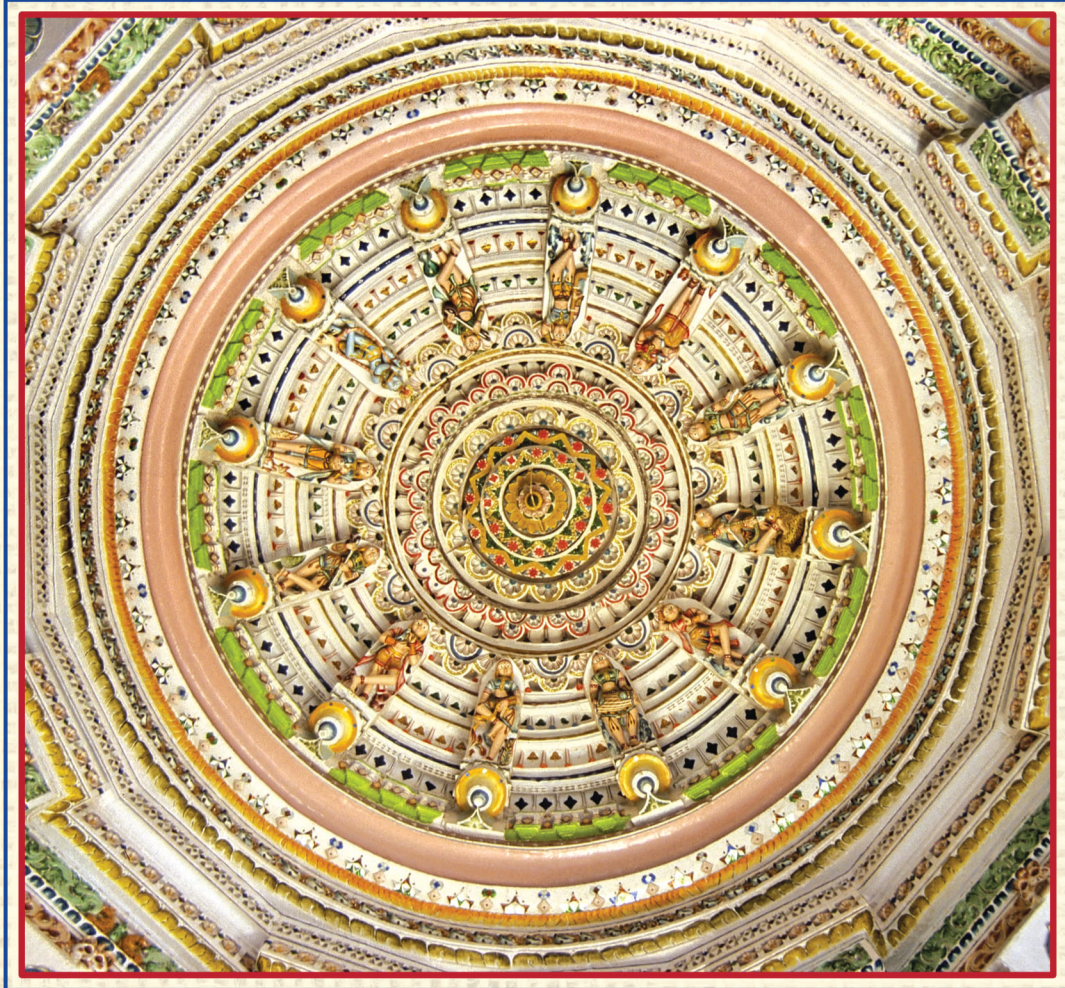
मंत्र परमेश्वर लावी नमतां, उतारे लवपार ...७

નવક્રીર ફેરી અથ મનંતો, કા અરિલાએ લાખ્તો;
ચોદ પ્રવ્તિના સારસવદીપે, સુત્ર શિરોપદિ દાખ્તો ...૮
લહુતાં - ગહુતાં નિર્નરા થયે, પાપપલ દૂર જાવે;
આત્મા અરિલા સમાપે ચાવે, અરુપપદને પાવે ...૯

૨૦૧૬, ભાદરવા સુદ - ૯

દિવ્ય સહાયક નવક્રીર

†મ્તર છે જ્ઞાન ધર્મનો, મંત્ર મલાનવક્રીર,
નાશ કરે તે અષ્ટ †મનો, અડચિદિ દાવાર ...૧
શાખ્ત મંત્ર એ શુભશિરોપદિ, મંત્રમાંલી શિરતાજ,
મંત્ર પરમજિ તારક જગદ્દહા, વ્યપ† ચોદલ રાજ ...૨
મલીપાવંતા આ ઉપકારી, જુગજુગદિ પુન્ય,
શક્તિ અનંતી તારહલારી, ગહુતાં પાપ પલાય ...૩
અથક્ર ગાંભીર ચિદિદાયક, અનંત સુખ દેનેવર,
પુત્રિપાગમાં એલ સહાયક, મંગલને †રજવર ...૪
સદ્ગઠક્ર એલને મિત્ય સુહાવે, સલુનો પરમ આધાર,
વાંચિત આપે - દુઃખડાં †પે, સ્થાપે પુત્રિ મોઝાર ...૫

નવકાર મહામંત્ર કહે છે કે : જે કોઈ મને જપશે,
તેને પછી અન્ય કોઈને નમવાનું નહીં રહે. નમનનો આનંદ રહસ્યપૂર્ણ છે.
પછી તમને માત્ર આપવાનું મન થશે. સૃષ્ટિની ઉદારતા આપણામાં પ્રવેશશે.

નવકાર રૂપી એક બીજ આત્મભૂમિમાં વાવશું,
તો હજાર બી પરત આપશે... પણ શૂન્ય વાવીશું,
તો એનાથી હજારગણાં શૂન્ય જ પરત મળશે. સૃષ્ટિનું ગણિત સરળ છે.